

M. Başakşehir-A. Konyaspor

Ziraat

Türkiye Kupası

**Ziraat Türkiye
Kupası Finali**

Eskişehir

Yeni Stadyumu

31 Mayıs 2017 - 21.30

1962'den 2017'ye kıvanç tablosu

Yıldırım Demirören

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı

Değerli futbolseverler;

Bundan 55 yıl önce başlayan Türkiye Kupası'nın ilk sezonu olan 1962-1963'te 17'si amatör, 48'i profesyonel toplam 65 kulüp, sadece 76 maç oynamıştı.

Medipol Başakşehir ile Atiker Konyaspor arasındaki Ziraat Türkiye Kupası finali öncesi bu sezon oynanan maç sayısı ise 242.

127'si profesyonel, 31'i amatör 158 takım, bu sezon bu 242 maçta bizlere birbirinden güzel yüzlerce gol izletti.

Zorlu maraton sonucunda Medipol Başakşehir ve Atiker Konyaspor, finale kalıp özel olarak tebrik edilecek bir başarıya imza attı.

Ve iki takımın gururla çıkacakları finale futbol kenti Eskişehir ev sahipliği yapıyor.

Türkiye, isim sponsoru Ziraat Bankası ve yayıncı kuruluş Turkuvaz Medya Grubu'nun da katkılarıyla

doyumsuz bir Türkiye Kupası heyecanını paylaştı.

Bütün bu kıvanç verici tablo karşısında gönül rahatlığıyla söyleyebilirim ki Ziraat Türkiye Kupası, bu sezon tüm Türkiye'yi kucakladı ve futbolseverlere de uzun yıllar unutulmayacak bir kupa coşkusu yaşattı.

Bu coşkunun Medipol Başakşehir ile Atiker Konyaspor arasındaki finalde de devam edeceğinden hiç kuşku yok. Zira gerek Medipol Başakşehir gerekse Atiker Konyaspor, finale çıkma maratonunda sergiledikleri yüksek performans ile bizlere finale yakışır bir mücadele, adrenalin ve futbol sürprizleri vadetti.

Her iki kulübümüzden de tribündeki ve ekran başındaki futbolseverler adına bir kez daha görsel şöleni ve jeneriklere girecek gollerıyla tarihi bir final bekliyorum.

Tüm futbolseverlere de iyi seyirler diliyorum.

evoSPEED 1.4

PUMA, Ziraat Türkiye Kupası resmi top sponsorudur.

En az bir kupayı gerçekten hak ediyoruz

Medipol Başakşehir Futbol Kulübü ailesi olarak, 55. Ziraat Türkiye Kupası'nda final oynayacak olmanın mutluluğu ve heyecanını yaşıyoruz.

2014-2015 sezonunda yeni bir isim, yeni tesisler, yeni bir anlayış ile çıktığımız yolumuza, emin adımlarla ve her sezon üzerine koyarak devam ediyoruz.

İlk sezonumuz olan 2014-2015'te 59 puanla dördüncülük ile kupada son 16 turu... İkinci sezonumuzda yine 59 puan ve dördüncülük, kupada ise çeyrek final... Bu sezonda ise 32. hafta itibarıyla ligde 67 puanla ikincilik, kupada da namağlup finale kadar yükselmek, ne kadar sağlıklı geliştiğimizi ve istikrarımızı kanıtlıyor.

Gerçekten muhteşem bir sezon geçiyoruz. Hem ligde hem de kupada son ana kadar yarışın içinde olan tek takımız. Kulüp tarihimizin en başarılı sezonunu yaşıyoruz. İlk yarısını namağlup lider tamamladığımız, en çok puan topladığımız, en çok gol attığımız, en az gol

yediğimiz ve Şampiyonlar Ligi'ne katılmayı garantilediğimiz bir sezonu, en az bir kupa ile tamamlamayı gerçekten hak ettiğimizi düşünüyorum. Bunu başaracak gücümüz ve inancımız var.

Finaldeki rakibimiz Atiker Konyaspor da bu sezon UEFA Avrupa Ligi'nde mücadele etmiş, Ziraat Türkiye Kupası'nda da hakkıyla finale kadar yükselmiş, başarılı ve güzide bir kulübümüzdür. Onlar da UEFA Avrupa Ligi'ne tekrar katılmak ve kupayı almak için sonuna kadar mücadele edecektir.

Zevkli ve güzel bir mücadele futbolseverleri bekliyor. Bu mücadelenin Eskişehir gibi tam bir futbol şehrinde ve çok güzel, yeni bir statta oynanacak olması da beni ayrıca mutlu ediyor.

Saha içinde Fair-Play çerçevesinde, tribünlerde de karnaval şeklinde geçeceğine inandığım, kaybedenin kazananı alkışlayacağı bu müsabakada kazanan Türk futbolu olacaktır.

Mücadelemizi kupayla taçlandırmak istiyoruz

Sevgili futbolseverler,

Atiker Konyaspor olarak sezona başlarken öncelikli hedeflerimizden biri, üç kulvarda mücadele vereceğimiz 2016-2017 sezonunun sonunda 52. maçı yani Türkiye Kupası finalini görebilmektir.

Bunun için verdiğimiz mücadelenin karşılığını da Kasımpaşa ile oynadığımız yarı final serisinden başarıyla çıkarak almış olduk. Emegi geçen başta futbolcularım olmak üzere teknik ekibime, yönetimimize, bizlere desteklerini hiçbir zaman esirgemeyen taraftarlarımıza ve yanımızda olan şehrin dinamiklerine teşekkür ediyorum.

Son iki sezonda elde edilen başarılarla ve kulüp olarak yaşanan 'ilk'lere Türkiye Kupası'nı kazanarak bir yenisini daha eklemek istiyoruz.

Türkiye Kupası'nı kazanmak, Atiker Konyaspor'un bu sezon ilk kez mücadele verdiği Avrupa kupalarına yeniden katılması ve

ülkemizi temsil noktasında en iyisini yapma adına bunu alışkanlık haline getirmesi anlamına geliyor.

Umarım Türkiye Kupası'nı kazanmak isteyen iki takımın mücadelesine ev sahipliği yapacak, önemli bir futbol kültürüne sahip olan Eskişehir'de stadyuma gelecek taraftarlara ve ekranları başında bu önemli maçı seyredecek milyonlarca futbolsevere güzel, keyifli bir maç izletiriz ve sonunda da hak eden kupayı kazanır.

Bölgesel Amatör Lig, 3. Lig, 2. Lig, 1. Lig ve Spor Toto Süper Lig kulüplerinin oluşturduğu büyük havuzda 158 takımla başlayan Türkiye'nin kupasının serüveninde son maça çıkacağız. Kulüp, teknik adam, futbolcu ayrımı gözetmeksizin yapılan mücadele için böyle bir ortamın oluşmasını sağlayan yetkililere, sponsorlara ve yayıncı kuruluşa her şeyden önce bir futbolsever olarak teşekkür ederken, son yıllarda yakaladığı çıkışla ligimizde önemli bir rol üstlenen Medipol Başakşehir'i de kutluyorum.

Çok genç bir kulüp

Medipol Başakşehir Futbol Kulübü, 2014 yılında, İstanbul Büyükşehir Belediyespor'un futboldan çekilmesi üzerine bu branşın haklarının satın alınmasıyla kuruldu. Ligdeki ilk sezonunda dördüncü sırayı alarak Avrupa kupalarına katılmayı başaran Başakşehir FK, modern tesisleri, istikrarlı yönetimi ve saha içi başarılarıyla parmak ısırtıyor.

Başakşehir Futbol Kulübü ya da sponsoruyla birlikte söylemek gerekirse Medipol Başakşehir Futbol Kulübü'nün kuruluş tarihi 2014. İstanbul Büyükşehir Belediyespor'un 2013-14 sezonunun sonunda 1. Lig'de şampiyon olup Süper Lig'e çıkmasının ardından bir yol ayrımına gelinir. İstanbul Büyükşehir Belediyesi, futbol branşında yoluna devam etmeyecektir. Bunun üzerine bir şirketleşmeye gidilir ve futbol branşı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden satın alınır. Kulübün adı da İstanbul Başakşehir Futbol Kulübü olarak değiştirilir. Kulübün kurucu başkanı Göksel Gümüşdağ'dır. Yönetim Kurulu, Başkanvekili Dr. Çağatay Kalkancı, Asbaşkanlar Mesut Altan ve Mustafa Saral ile üyeler Ahmet Ketenci, İsmet Yıldırım, Kağan Şahin, Mehmet Nuri Ersoy, Ömer Faruk Ayrıacı, Volkan Sarıhan ile Zafer Topaloğlu'dan oluşur. İstanbul Büyükşehir Belediyespor'un

Langa'daki tesisleri, oyuncuların bonservisleri ve takımın Süper Lig'deki yarışma hakkı için İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne o günün parasıyla 15 milyon 485 bin 748 lira ödenir. Bu fiyatı da bağımsız bir denetim firması belirler ve kulübün devrinde Türkiye Futbol Federasyonu'nun talimatları esas alınır. Kulübün FIFA'daki ihtilaflı dosyaları ve bazı

borçları da dâhil edilince maliyet de 20 milyon lirayı aşar. Yeni takım lige de büyük yeniliklerle girer. Kulübün artık Başakşehir'de muhteşem bir stadı ve tesisleri vardır. Açılışı 26 Temmuz 2014 tarihinde, o dönemde Başbakan olan ve Cumhurbaşkanlığı seçimlerine hazırlanan Recep Tayyip Erdoğan yapar. Erdoğan, kendisinin de forma giydiği

bir şöhretler maçıyla sahaya da iner ve statta ilk golü de atar. Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim'in adının verildiği 17 bin 319 seyirci kapasiteli stat, aslında bir stadın da çok ötesindedir. Bu modern kompleksin içinde, 34 yatak odalı kamp tesisinin yanı sıra üç adet nizami antrenman sahası yer alır. Kompleksin içinde ayrıca 350 araçlık kapalı ve bin 300 araçlık açık otopark bulunur. 31 sosyal ticaret alanına sahip Başakşehir Fatih Terim Stadi, kamp ve antrenman tesisleriyle bir arada planlanmış stadyum olma özelliğini taşır. Statta ayrıca üç adet UEFA-FIFA-TFF delege, 4 sporcu soyunma, 2 hakem soyunma odaları ile sporcu sağlık merkezi bulunur. Her tribün için acil sağlık odalarının yanı sıra simültane çeviri yapılabilen 170 kişi kapasiteli basın merkezi de statta hizmet verir. Yenilikler bununla da sınırlı değildir. Takımın başına, Milli Takım'daki görevinden ayrılan Abdullah Avcı getirilir. Avcı zaten geçmişte İstanbul Büyükşehir Belediyespor'u futbolseverlerin hafızasına kazıyan teknik adamdır. Tesisleşme ve kurumsallaşma konusunda atılan adımların Abdullah Avcı yönetimindeki istikrarla birleşmesi, takımı her geçen gün daha yukarıya taşıyan bir sinerji oluşturur. 2014-15 sezonunu dördüncü sırada tamamlayıp tarihinde ilk defa Avrupa kupalarında boy gösteren takım, içinde bulunduğu sezonda ise bir yandan ligde Beşiktaş'la müthiş bir şampiyonluk mücadelesi vermeyi, diğer yandan da Ziraat Türkiye Kupası'nda finale yükselmeyi başarmıştır. Filmi biraz daha başa sarıp bugünkü Başakşehir FK'nın atası sayılan İstanbul Büyükşehir Belediyespor'un geçmişine

bir göz atmakta da fayda var. Avcı'nın 2006-2007 sezonunun sonunda tarihinde ilk kez Süper Lig'e taşıdığı İstanbul Büyükşehir Belediyespor, usta teknik adamın Milli Takım'ın başına geçeceği 2011 yılının Kasım ayına kadar başarılı bir grafik çizer. Süper Lig'deki ilk sezonunu 34 maçta elde ettiği 10 galibiyet, 8 beraberlikle 38 puan toplayarak 12'nci sırada tamamlayan Büyükşehir Belediyespor, ilk Süper Lig maçına ve sezona 2-0'lık Fenerbahçe galibiyetiyle sükseli bir başlangıç yapmayı da başarmıştır. Belediyespor, sarı-lacivertlilerle oynadığı ikinci maçta da berabere bitirir. O sezon Beşiktaş'la oynadığı iki maçtan da bir galibiyet, bir beraberlik çıkarması ve Galatasaray'la bir kez berabere kalması, Belediyespor'un özellikle güçlü rakiplerine karşı ne kadar dişli bir takım olduğunun göstergesidir. 2008-2009 sezonunun sonunda ise Büyükşehir Belediyespor'u bu defa üç basamak yukarıda, dokuzuncu sırada

görüyoruz. Takım bu defa 12 galibiyet, 6 beraberlikle 42 puana ulaşmış ve Eskişehirspor, Antalyaspor, Ankaragücü, Gençlerbirliği gibi köklü takımların üzerinde yer almayı başarmıştır. O sezon da Beşiktaş ve Trabzonspor'la birer maçta berabere kalmayı başarır, Fenerbahçe'yi ise bir maçta yine mağlup eder. 2009-10 sezonu ise takım için biraz daha yükselme dönemi olur. 34 maçta 16 galibiyet, 8 beraberlik alan takım altıncı sıradadır ve Trabzonspor'un sadece 1 puan ve 1 basamak gerisindedir. Önündeki diğer dört takım ise şampiyon Bursaspor ile İstanbul'un üç büyükleridir. Üstelik Belediyespor o rakipleriyle oynadığı maçlarda yine kök söktürmüş, Beşiktaş'ı bir kez yenip, bir kez berabere kalırken, Fenerbahçe maçlarından birini kazanmış, Galatasaray ve Trabzonspor'la da birer kez berabere kalmıştır. 2010-11 sezonunda takım ligde 34 maçta 12 galibiyet, 6 beraberlikle 42 puan toplayıp 12'nci sırada kalsa da Ziraat Türkiye Kupası'nda Beşiktaş'la final oynamayı başarır. 2011-12 sezonunun ilk 10 haftasını da Abdullah Avcı yönetiminde geçiren takım, o dönemde şampiyonluk potansiyelindedir. Ancak Avcı'nın Milli Takım'ın başına geçmesinin ardından sezonu 50 puanla altıncı sırada tamamlarlar. Avcı'nın ayrılığının etkisi asıl ertesi sezon kendisini gösterir ve takım ligi 16'ncı sırada tamamlayıp 1. Lig'e düşer. 2013-14 sezonunda ise Cihat Arslan yönetiminde 1. Lig'i en yakın rakibi Balıkesirspor'un 5 puan önünde şampiyon tamamlayan takım, yeniden Süper Lig'deki yerini alır ama artık ismi Başakşehir FK'dır.

Futbolla tanışması 1910'lara uzanan Konya şehri, kendi içinde yaşadığı rekabeti 1981'de birliğe çevirdi. Süper Lig'e ilk olarak 1988'de yükselen yeşil-beyazlılar, geçtiğimiz sezon en büyük başarısına lig üçüncülüğünü elde edip Avrupa Ligi'ne katılarak ulaştı.

Anadolu Kartalı

Şehrin futboldaki arenası olan Atatürk Stadyumu'nun karşısındaki Horozlu ve Konevi Sitelerinin bulunduğu yere, 1910'lu yıllarda Çamlıbahçe deniyordu. Askeri Lise ile Konya Lisesi'nin talebeleri bu bahçede futbol maçları yapıyordu. Çamlıbahçe'nin sahibi onları kovunca futbol oynamak için yanıp tutuşan Konyalı gençler, önce Meram'a giden yolun Ordu Pazarı civarındaki boş arsada, daha sonra da Musalla'da şu an Emniyet Müdürlüğü'nün bulunduğu yerde top koşturdu. Sadece liseliler değil, medrese talebeleri de futbol topunun büyümesine kapılmıştı. Bu arada esnaf, vilayetteki memurlar ve matbuat çalışanları da topa merak sarınca futbolun ilk sinyalleri gelmeye başladı. Babalık Gazetesi'nin çalışanları ve memurlar bir takım kurdu, renkleri de sarı-kırmızı oldu. İsmi 'Matbuat' olarak bilinen bu ekip daha sonra ülkenin en gözde takımlarından biri olacak ve Konyaspor'un nüvesini teşkil edecekti. Matbuat takımının içinden Konya futbolunun köklerini teşkil edecek "birlik", futbol aşkıyla yanıp tutuşan

"gençleri" çatısının altında buluştu. 1922'nin Haziran ayında Konya Gençlerbirliği adıyla yepyeni bir takım kuruldu. Türkiye'de yeni bir takım haline gelen Anadolu futbol birlikleri-ne, şehirlerin isimleriyle birlikte gençleri bir araya getiren takımlar anlamında Gençlerbirliği isimleri konuyordu. Konyalı futbolcular da Gençlerbirliği'nde buluştu. Babalık Gazetesi İdare Müdürü Halit Kurşun, Başmürettip Nazım Ermeral, PTT Memuru Münir Bey, Gazazade Kadir, Mürettip Hüseyin ile Makinist Selim, Gençlerbirliği'ne hayat veren isimlerdi. Beşiktaş'tan esinlenerek takımın renklerinin siyah-beyaz olmasına karar verildi. Siyah-beyaz renkli bu takımın bir de simgesi olmalıydı. Yine Beşiktaş'tan esinlendiler ve Konya Gençlerbirliği'nin amblemi hırçın bakışlı, kara bir kartal oluverdi. Şükrü Bey'in muallim mektebinde talebe olan kız kardeşi, simli, parlak iplerle, eline iğneyi alarak 12 tane kartal işledi. Matbuat takımının tecrübeli denilebilecek futbolcularının giydiği formaların göğsüne bu kartal kondu.

Konya Gençlerbirliği yaklaşık bir yıl, lise takımlarıyla maçlar yaparak futboldaki varlığını sürdürdü. Ancak 1923'ün Temmuz ayında onlara çok ciddi bir rakip çıktı. Orduda görev yapan Rafet Çağlar, Milletvekili Saffet Gürol, Şevki Ergun, Celal Vaner, Nazım Buzcu, Seyfi Muşkara, Konya Lisesi'nde beden eğitimi öğretmeni olan Süreyya Ege ve Celal Uluşan bir araya gelerek Konya'nın idman yuvasını kurdu. Onlar da Galatasaray'ı seviyordu ama yepyeni bir takım için yeşil ve beyaz renkleri tercih ettiler. Konya'da Gençlerbirliği'nin yanında parlayan bir takım olduklarını göstermek için de amblem olarak büyük, beyaz bir yıldız resmettiler. Kartala karşı koyacak yıldız, göğüslerinde taşıdılar. Genelde düz yeşil forma giydiler ve yıldızın yanında, Konya İdmanyurdu'nun kısaltması olan K, İ ve Y harflerini taşıdılar. Gayrı resmi olarak kurulan bu iki takım İdman Cemiyetleri İttifakı yani Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nün kurulmasının ardından tescil edildi. Her şey bundan sonra başladı. Kısa sürede yeşil ve siyah sevenler bu

takımların etrafında toplanmaya başladı. Konya'da futbol sevgisi artıyor, taraftarlık bilinci de yavaş yavaş yerleşiyordu. 1929'a kadar Gençlerbirliği, İdmanyurdu ve lise takımları kendi aralarında maçlar yaptı. Bu arada şehirdeki Fenerbahçe taraftarlarınca sarı-lacivert renklerle, Selçukspor adında, yıllarca isminden söz ettirecek bir takım kuruldu. Musalla Mezarlığı yanındaki sahada önemli bir rekabet başladı. 1950'lerde toprak sahadan, yapımı tamamlanan Atatürk Stadyumu'nun çim sahasına geçilmiş, taraftarlar maçları daha kalabalık gruplar halinde izlemeye başlamıştı. Takımlar, Türk futbolunun da gelişmesine paralel olarak Konya dışından daha kaliteli futbolcuları transfer etmeye başladı. 1965'in ikinci yarısında ikinci ligde mücadele eden Konya İdmanyurdu, ilk olarak Ankara Gençlerbirliği'nden sağ açık İlhan'ı transfer etti. Gençlerbirliği'nden Şevket Yorulmaz, Beşiktaş'a transfer olarak Süleyman Seba ile birlikte uzun yıllar top koşturdu. "Yanda" isminde Macar bir futbolcuya benzediği için "Yanda Arif" olarak bilinen Arif Sevinç, Galatasaray'da oynadı. Şehrin yetiştirdiği en ünlü futbolcularından biri de Sarı Mehmet laka-bıyla tanınan Mehmet Aktan'dı. 1960'lı yıllar Anadolu'da futbolun kaderinin değiştiği yılların başlangıcı oldu. 1964'te Orhan Şeref Apak başkanlığındaki Futbol Federasyonu, 13 takımlı 2. Profesyonel Futbol Ligi'ni kurdu. Bu ligde Konya'dan da takım olmasını isteyen Apak, şehirdeki en büyük iki takımın yöneticilerine birleşmelerini teklif etti. Vali Ali Rıza Aydos, Orhan Şeref Apak ve Beden Terbiyesi Genel Müdürü Fikret Altınel'in iki yıl süren çabaları yeterli olmadı ve ortak rengin hangisi olacağı, efsane bina ve diğer mal varlıklarının paylaşımındaki sorunlar nedeniyle İdmanyurdu cephesi birleşmeye karşı çıktı. Bunun üzerine Konya Gençlerbirliği, federasyonun da deste-

ğini alarak kongreye gitti ve ismini Konyaspor olarak değiştirdi. Artık daha da güçlenen ve profesyonel olan Anadolu Kartalı'nın keskin bakışlara sahip iki başı vardı. Selçuklu Kartalı artık onların arkasındaydı. Bir anlamda gerçek tarih de burada başlıyordu. Çimentospor ve Meramspor'un iltihaklarıyla güçlenen Konyaspor, 1965 yılında 2. Futbol Ligi'ne katılıyordu. Kulübün başkanlığına Gençlerbirliği'nin 22 yıl formasını giyen ve kaptanlığını yapan Mehmet Ortaer getirildi. Konyaspor'un profesyonel ligde mücadele etmesi şehirdeki futbol tutkunlarının siyah-beyazlılara daha fazla ilgi göstermesini sağladı. Konya

İdmanyurdu, ezeli rakibin hızlı yükselişine dur diyemeyince arkasından koşmayı tercih etti. İkinci Lig şansı artık yoktu. Onlar da yine profesyonel olan 3. Lig'e katılmak için girişimlerde bulundu ve 1967'de bu istekleri gerçekleştirdi. Konyaspor, 1965'te 2. Lig'deki ilk maçını Samsunspor'la oynadı ve 1-0 mağlup oldu. İlk yıllarda 2. Lig'de sıkıntı çeken Konyaspor, 1968'de İdmanyurdu'nun da bulunduğu 3. Lig'e düştü. Artık iki takım da profesyoneldi ve aynı grupta mücadele edeceklerdi. Bu rekabet iki kulübün 1981'deki birleşmesiyle ortak bir güce dönüştü. Türkiye liglerinde Konya'yı temsil edecek bu güçlü kulübe Konya'nın tek takımı olduğu için Konyaspor ismi verildi. Renk konusunda ise İdmanyurdu'nun isteği kabul edildi ve siyah-beyaz aşkı sona erdi.

Bozkırın ortasındaki büyük ovada yeşil-beyaz renkli bayraklar dalgalanmaya başladı. İdmanyurdu'nun yıldızının yerine Konya'nın Anadolu Selçuklu Devleti'ne başkentlik yapmasına saygı gösterildi. Doğunun ve batının hâkimi keskin bakışlı çift başlı kartal, futbolun da hâkimi olmak için yeşil-beyaz renklerin üzerinde amblem olarak duracaktı. Kartalı çevreleyen tarımın ve buğdayın sembolü başaklar da Konyaspor'u yalnız bırakmadı. Peki bu yeni takımın kuruluş tarihi ne olacaktı? Konyasporlular iki kulübün de köklü tarihini hatırlatması için amblemin altına 1922 ya da 1965 yazılması gerektiğini savundu. Ama kartalı kabul etmenin ezikliğini yaşayan İdmanyurdu cephesi, birleşme tarihini kuruluş tarihi olarak kabul ettirdi. Artık efsanenin resmi doğum tarihi 1981'di. Lâkin sonraki yıllarda bu tarih 1922'ye çekilecek ve amblemde de kuruluş tarihi olarak 1922 yazacaktı. 1987-88 sezonuna Özkan Sümer'in teknik direktörlüğünde giren Konyaspor, profesyonel mücadelelerinin 22'nci yılında bugünün Süper Ligi olan o dönemin 1. Ligi'ne yükseldi. Kötü bir sezon geçirdiği 1993'te 2. Lig'e düşen Konyaspor, 2002-2003 yılında yeniden Süper Lig'e yükseldi. 2008-2009 sezonu sonunda gol averajıyla 1. Lig'e düşen Konyaspor, ertesi sezon yeniden yükseldiği Süper Lig'den bir kez daha 1. Lig'e geri döndü ve "asansör takım" hüviyetine büründü. 2012-13 sezonunda yeniden Süper Lig'e çıkan yeşil-beyazlı takım, o sezonu 11'inci sırada tamamladı. 2014-15 sezonunu sekizinci sırada bitiren yeşil-beyazlılar, 2015-16 sezonunda ise tarihinin en önemli başarısını elde ederek 19 galibiyet, 9 beraberlikle 66 puan topladı ve Beşiktaş'la Fenerbahçe'nin ardından üçüncü sırada yer aldı. İstikrarlı yükselişle tarihinde ilk defa Avrupa kupalarına katılan Atiker Konyaspor, bu sezonu da ilk kez finaline çıktığı kupayı kazanarak taçlandırmak istiyor.

Medipol Başakşehir iki farkla önde

Bugünün iki finalisti geçmişte 20 resmi maçta karşı karşıya geldi. İki takımın ilk buluşması 2. Lig'deydi ve o maçı Başakşehir deplasmanda 4-0 kazandı. Rövanşında ise Konyaspor 6-2'lik skorla güldü. 20 maçlık rekabette Başakşehir'in sekiz, Konyaspor'un altı galibiyeti bulunuyor. İstanbul ekibinin 31 golüne Konyalılar 26 golle karşılık verdi.

Ziraat Türkiye Kupası'nın sahibi olabil-
mek için karşı karşıya gelecek iki
takım daha önce 20 resmi maçta
kozlarını paylaştı. Bu 20 maçın tama-
mı lig mücadelesiydi. Yani bugünkü
final, iki takım arasındaki ilk kupa
buluşması anlamına da geliyor.
Söz konusu 20 lig maçından sekizini
Başakşehir kazanırken, altısından
Konyaspor üstün ayrıldı.
Başakşehir'in 31 golüne karşılık
Konyaspor da rakibine 26 gol attı.
İki takımın ilk buluşması 13 Eylül
1998'de bir 2. Lig mücadelesinde
gerçekleşti. O zamanki ismi İstanbul
Büyükşehir Belediyespor olan
Başakşehir, Konyaspor'u deplas-
manda Bünyamin Kubat'ın iki, İsmail
Demirci ve Zafer Demir'in de birer
golüyle 4-0 mağlup etti. Ancak
rövanşta Konyaspor'un hesap sor-
ması da ağır oldu. Yeşil-beyazlılar,
Vefa Stadi'ndaki rövanşı Saffet
Sancaklı ve Metin Karaca'nın ikişer,
Onat Çetin ve Suvat Karadağ'ın da
birer golüyle 6-2 kazandı. Atilla
Çebi'nin 57, Hakan Erken'in de 62'nci
dakikada kırmızı kart görmesiyle
maçı 9 kişi tamamlayan
Başakşehir'in golleri ise Bünyamin
Kubat ve İsmail Demirci'den gelmişti.
İki takımın yolları 2000-2001 sezo-
nunda 2. Lig Klasman Grubu'nda

kesiştı. İki takım arasında o sezonun
ilk maçı 18 Şubat 2001'de Konya'da
oylandı ve ev sahibi ekibin 4-1'lik
üstünlüğüyle tamamlandı.
Konyaspor'un gollerini Birol Demirhan,
Bülent Bölükbaşı, Cahit Paşa ve Metin
Karaca atarken, tek golünü Ender
Traş'ın penaltısıyla bulan
Başakşehir'de 39'uncu dakikada kale-
ci Ahmet Şahin ile 88'inci dakikada
Can Cumhur Bozacı kırmızı kart
görmüştü. Bu maçın 22 Nisan 2001'de
Bayrampaşa Çetin Emeç Stadi'nda
oylanan rövanşını ise Başakşehir,
Ercan Ağaçe'nin 79'uncu dakikadaki
golüyle 1-0 kazandı.
2001-2002 sezonunda iki takım da
1. Lig'deydi. Sezonun ilk yarısındaki
maç 22 Eylül 2001'de Bayrampaşa
Çetin Emeç Stadi'nda oynandı ve 1-1
sonuçlandı. Bu maçta Başakşehir
Ercan Ağaçe'nin 9'uncu dakikadaki
golüyle öne geçmiş, Konyaspor bu gole
36'da Serhat Gülpınar'la karşılık ver-
mişti. 3 Mart 2002'de Konya'da oyna-
nan maçı ise ev sahibi ekip Yunus
Altun'un 20, 60 ve 86'nci dakikalarda

atacağı gollerle 3-1 kazanacak,
Başakşehir'in tek golü ise 23'te yine
Ercan Ağaçe'den gelecekti.
Konyaspor'un şampiyon olarak Süper
Lig'e yükseleceği 2002-2003 sezonu-
nu, Başakşehir 14'üncü sırada tamam-
layacaktı. O sezon iki takım arasındaki

ilk maç İstanbul'da oynanmış,
Konyaspor, Mustafa Kocabey'in 12,
Adem Akın'ın da 81'inci dakikalarda
attığı gollerle 2-0 kazanmıştı. Yeşil-
beyazlılar, 13 Nisan'da Konya'da oyna-
nan sezonun ikinci maçından da Adem
Akın'ın 10 ve 65, Eyyüp Hasan Uğur'un
36, Muharrem Aydın'ın da 66'ncı
dakikalarda attığı gollerle 4-0 galip
ayrılmıştı.
İki takımın yeniden buluşabilmesi için
aradan 4.5 yıla yakın bir zamanın geç-
mesi gerekecekti. Artık Konyaspor da
Başakşehir de Süper Lig'deydi ve bu
platformdaki ilk randevunun tarihi de
7 Ekim 2007'ydı. İki takım arasında
Süper Lig'de oynanan bu ilk maçı
Konyaspor 3-2 kazandı. Konya'da
oylanan maçın hakemi Çetin
Sarıgül'dü. Konyaspor'un başında Ünal
Karaman, Başakşehir'in başında ise
tıpkı bugün olduğu gibi Abdullah Avcı
bulunuyordu. Müsabaka tam bir gol
düellosu biçiminde geçmiş, 32'de
Washington Silva ile 1-0'ı yakalayan
Konyaspor karşısında Başakşehir
51'de Efe İnanc ve 54'te Kerim
Zengin'le 2-1'i bulmuş, ancak
Konyaspor bir dakika sonra
Washington Silva ile yeniden 2-2'lik
dengeyi kurmuştu. Bu dengeyi ilk

A. Konyaspor ile M. Başakşehir Arasındaki Resmi Maçlar

Tarih	Lig	Maç	Skor
13.09.1998	2. Lig	Konyaspor-Başakşehir	0-4
15.11.1998	2. Lig	Başakşehir-Konyaspor	2-6
18.02.2001	2. Lig	Konyaspor-Başakşehir	4-1
22.04.2001	2. Lig	Başakşehir-Konyaspor	1-0
22.09.2001	1. Lig	Başakşehir-Konyaspor	1-1
03.03.2002	1. Lig	Konyaspor-Başakşehir	3-1
02.11.2002	1. Lig	Başakşehir-Konyaspor	0-2
13.04.2003	1. Lig	Konyaspor-Başakşehir	4-0
07.10.2007	Süper Lig	Konyaspor-Başakşehir	3-2
08.03.2008	Süper Lig	Başakşehir-Konyaspor	5-0
26.10.2008	Süper Lig	Konyaspor-Başakşehir	1-2
21.03.2009	Süper Lig	Başakşehir-Konyaspor	2-0
19.09.2010	Süper Lig	Başakşehir-Konyaspor	1-0
20.02.2011	Süper Lig	Konyaspor-Başakşehir	0-0
18.10.2014	Süper Lig	Konyaspor-Başakşehir	0-0
08.03.2015	Süper Lig	Başakşehir-Konyaspor	0-0
25.10.2015	Süper Lig	Başakşehir-Konyaspor	4-0
20.03.2016	Süper Lig	Konyaspor-Başakşehir	1-1
16.10.2016	Süper Lig	Başakşehir-Konyaspor	1-1
12.03.2017	Süper Lig	Konyaspor-Başakşehir	0-3

bozan, Başakşehir'den Sertan Eser'in 60'nci dakikada gördüğü ikinci sarı kartla oyundan atılması oldu. Konyaspor, 10 kişi kalan rakibi karşısında 86'nci dakikada Murat Hacıoğlu ile bir gol daha üretecek ve sahadan 3-2'lik galibiyetle ayrılacaktı. Bu galibiyet aynı zamanda Konyaspor'un Başakşehir karşısındaki son galibiyeti olarak kayıtlara geçti. Daha sonra oynanacak 11 maçta yeşil-beyazlılar bir daha galibiyet yüzü göremeyecekti. Zaten bu maçın Atatürk Olimpiyat Stadı'nda 8 Mart 2008'de oynanan rövanşında da Başakşehir, Konyaspor'un önüne 5-0'lık oldukça ağır bir fatura koyacaktı. Hakan Özkan'ın yönettiği maçta baştan sona üstün bir futbol sergileyen Başakşehir, Necati Ateş'in 12 ve 76, İlyas Kahraman'ın 36, Marcus Vinicius'un 51 ve İbrahim Akın'ın da 67'nci dakikalarda attığı gollerle 5-0'lık galibiyete ulaşacaktı. 2008-2009 sezonunda iki takımın ligdeki ilk buluşması yine Konya'daydı. 26 Ekim 2008 günü oynanan maçı Abdullah Yılmaz yönetmiş, Abdullah Avcı'nın Başakşehir'i, Giray Bulak'ın Konyaspor'unu 79'uncu dakikada Erman Kılıç ve 89'uncu dakikada İbrahim Akın'ın attığı gollerle 2-1 yenmişti. O maçta Konyaspor'un tek golünü ise Kaue da Silva kaydetmişti.

Konyaspor'un kötü bir dönem geçirip sonunda küme düşeceği o sezonun ikinci maçı 21 Mart 2009 tarihinde Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynandı. Selçuk Dereli'nin yönettiği müsabakayı bu defa 2-0'lık skorla yine Başakşehir kazandı. Ev sahibi takımın gollerinin altında tıpkı Konya'daki ilk maçta olduğu gibi İbrahim Akın ile Erman Kılıç'ın imzaları vardı. Sadece sıralama değişmiş, İbrahim Akın 70'te ilk golü, Erman Kılıç da 89'da ikinci golü kaydetmişti. 2010-11 sezonunda oynanan iki maçta ise Başakşehir bir galibiyet daha elde ederken, diğer müsabaka beraberlikle sona erdi. 19 Eylül 2010 günü Ali Sami Yen Stadı'nda oynanan maçın hakemi Abdullah Yılmaz'dı. Başakşehir'in başında Abdullah Avcı, Konyaspor'un başında ise Ziya Doğan bulunuyordu. Maç Herve Tum'un 63'üncü dakikada attığı tek golle Başakşehir'in 1-0'lık üstünlüğü ile sona erecekti. 20 Şubat 2011'de Konya'da oynanan ikinci maç ise Halis Özkahya yönetmiş, golsüz sona eren müsabakanın 89'uncu dakikasında Konyaspor'dan Marcin Andrzej Robak kırmızı kart görmüştü. Küme düşmeler sebebiyle iki takım arasında 3.5 yıldan fazla bir sürede resmi temas gerçekleşmedi. İki takım arasında akabindeki buluşma 2014-15 sezonunda oynanan ilk maçı. 18 Ekim

2014 günü Mesut Bakkal ile Abdullah Avcı'nın takımlarını Konya'da karşı karşıya getiren müsabaka golsüz sona ermiş, hatırdakalacak tek şey, hakem Çağatay Şahan'ın gösterdiği 9 sarı kart olmuştu. Halis Özkahya'nın yönettiği 8 Mart 2015'teki ikinci maçta da gol sesi çıkmamış ama bu kez sadece iki oyuncu sarı kart görmüştü. 2015-16 sezonunda oynanan iki maçtan birini Başakşehir kazanırken, diğer maç beraberlikle sona erdi. İlk randevunun tarihi 25 Ekim 2015, yeri Başakşehir'in yeni adresi Fatih Terim Stadı, hakemi ise Abdülkadir Bitigen'di. İki takımın başında da bugünkü teknik direktörleri bulunuyordu. Rakibi karşısında etkili bir futbol sergileyen Başakşehir, 28'inci dakikada Bekir İrtegin, 67 ve 82'nci dakikalarda Edin Visca, 76'nci dakikada da Mehmet Batdal'ın attığı gollerle rakibini 4-0 mağlup etmeyi bilmişti. 20 Mart 2016'da Konya'da oynanan rövanş ise karşılıklı gollerle 1-1 sona erecekti. Serkan Çınar'ın yönettiği müsabakada Konyaspor Volkan Fındıklı'nın 6'nci dakikada attığı golle 1-0 öne geçmiş, Başakşehir ise bu gole 89'uncu dakikada Sokol Cikalleshi ile cevap verip sahadan 1-1'lik beraberlikle ayrılarak rakibinin galibiyet hasretini bitirmesine izin vermemişti. Ve gelelim bu sezona. İki takım arasındaki son maçlar 2016-17 sezonunda Süper Lig'de oynandı. İlk buluşma yeri İstanbul'du. 3. İstanbul Başakşehir Fatih Terim Stadı'nda 16 Ekim 2016 günü oynanan maçı Mete Kalkavan yönetti. Başakşehir'in 77'nci dakikada Mehmet Batdal'la attığı gole Konyaspor iki dakika sonra Riad Bajic'le karşılık verince 90 dakika 1-1 tamamlandı. Son maç ise yaklaşık 2.5 ay önce Konya Büyükşehir Belediye Stadyumu'nda oynandı. Arda Kardeşler'in yönettiği bu maçı Başakşehir, Yalçın Ayhan'ın 15, Emmanuel Adebayor'un 55 ve Cengiz Ünder'in de 90+2'nci dakikalarda attığı gollerle 3-0 kazandı. Bakalım kupadaki ilk buluşmada kimin yüzü gülecek?

LİSANSLI TARAFTAR ÜRÜNLERİ

eshop.tff.org'da

Ülkemizin en önemli değerlerinden biri olan, zaferleriyle coştığımız, heyecanını yediden yetmişe milyonlarla paylaştığımız Milli Takımımızın izlerini, renklerini, hatıralarını taşıyan ürünler Türkiye Futbol Federasyonu tarafından açılan online mağazamızda bulunmaktadır.

eshop.tff.org adresinden Milli Takım için üretilmiş pek çok farklı ürünü satın alabilirsiniz.

Online mağazadan perakende satışın yanı sıra, toplu alımlar yoluyla bu ürünleri talep eden kurum ve kuruluşlar için de özel kampanyalar düzenleniyor.

Milli Takım ürünlerini tüm futbolseverlerin rahatça ulaşabileceği şekilde sunma hedefinin yanı sıra, çeşitliliği her geçen gün artan bu ürünleri, ülkemizin turistik değer taşıyan hediyelik eşyaları arasında vazgeçilmez yapmak da bir diğer amacımız.

Ay-Yıldızlı formanın ise dünyada en çok satılan Milli Takım formaları arasında bulunmasını sağlamak da bir diğer öncelikli hedefimiz.

Bu yolculukta sizlerin de değerli desteklerine ihtiyaç duyuyoruz.

Satış noktalarınızda Milli Takım ürünlerine yer vermek, kataloglarınızda ve stoklarınızda bulundurmak isterseniz, urunsatis@tff.org adresine bir mail yollamanız yeterli. Ürünlerimiz hakkında tüm soru ve istekleriniz için de yine bu adresten bizimle iletişime geçmenizi rica ederiz.

Destekleriniz için teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

Türkiye Futbol Federasyonu

Eskişehir Yeni Stadyumu

Yeni statta ilk final

Eskişehir'in yeni stadı, ilk kez bir Ziraat Türkiye Kupası finaline ev sahipliği yapacak. 2016 yılında hizmete açılan 34 bin 930 seyirci kapasitesine sahip stat, ilk büyük organizasyon olarak kapılarını Millî Takımımızın Moldova maçına açmıştı. Eskişehir kenti ise geçmişte çift maçlı finallerde üç defa bu heyecanı yaşamıştı.

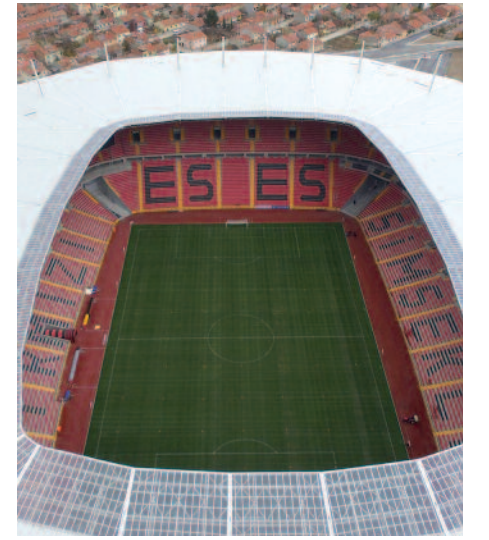
Medipol Başakşehir ile Atiker Konyaspor arasında oynanacak 2016-2017 sezonu Ziraat Türkiye Kupası finaline ev sahipliği yapacak olan Eskişehir Yeni Stadı, TOKİ tarafından Sazova bölgesinde inşa edildi. Stattaki ilk maç 20 Kasım 2016 tarihinde oynandı. TFF 1. Lig'de Eskişehirspor'un Yeni Malatyaspor'u 2-0 mağlup ettiği müsabakayla hizmete giren stadyumdaki başlama düdüğüne hakem Fırat Aydınus çalarken, ilk golü ise 15'inci dakikada Hasan Hüseyin Acar kaydetti. 34 bin 930 kişilik seyirci kapasitesine sahip stadyum sadece futbol için inşa edildiği için koşu pisti bulunmuyor ve tribünlerin taç çiz-

gisine mesafesi 10 ila 12 metre. Çim alanı 111 metreye 74 metre olan stadyumun oyun alanı ölçüleri ise 105 metreye 68 metre ebadında. Toplam 16 bloktan oluşan yeni stadyum, 86 bin 783 metrekare kullanılabilir alana sahip. Basın mensuplarına Eskişehirspor maçları için 533 koltuğun ayrıldığı stadyumda misafir seyircilere ayrılan bölümde ise 1623 koltuk yer alıyor. 35 bin 310 metrekare alana sahip açık otopark 1148 araç kapasitesine sahip. Ayrıca 502 araçlık 17 bin 20 metrekarelik bir de kapalı otopark bulunuyor. Kapalı otoparkın bulunduğu bodrum katta ayrıca antrenman salonu ve soyunma odaları yer alıyor. Zemin katta ise basın açıkla-

ma odaları, soyunma odaları, masaj salonları bulunuyor. Ambulans, itfaiye ve takım otobüslerinin girişleri de buradan sağlanıyor. Stadyumun birinci katında seyirciler için ayrılan fuaye alanları var. Locaların yer aldığı ikinci katta ise iki adet restoran bulunuyor. Doğu ve Batı tribünlerinde 27'er adet toplam 54 loca yer alıyor. Ayrıca yine seyirciler için ayrılmış fuaye alanları bu katlarda da mevcut. Protokol salonları, basın çalışma alanları ise üçüncü katta yer alıyor. Dört ve beşinci katlar ise yine basın çalışma alanları, kamera odaları ve TV-radyo anlatım alanlarına ayrılmış durumda. Kale arkası tribünlerinin kuzey kısmının giriş katında

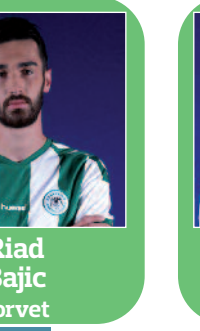
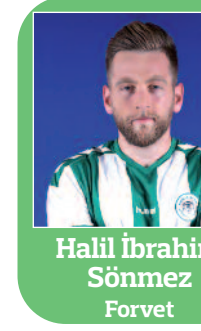
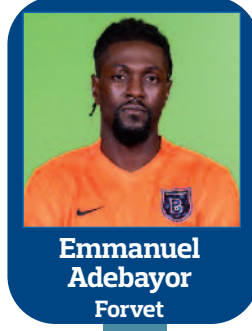
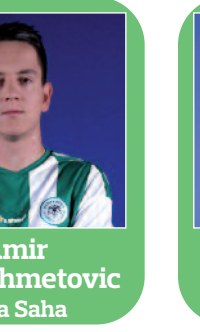
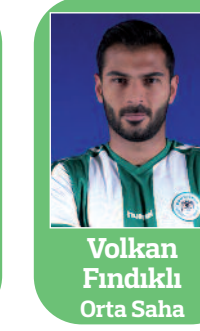
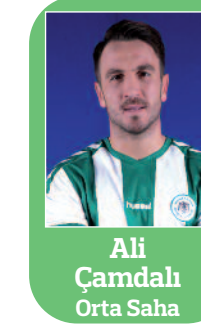
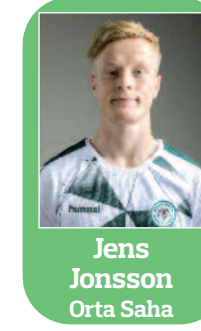
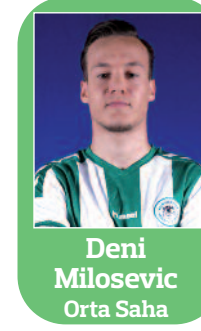
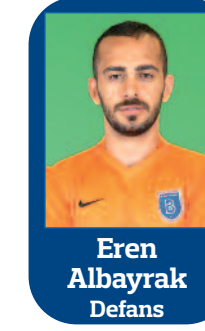
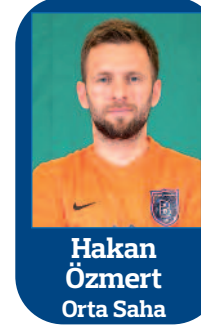
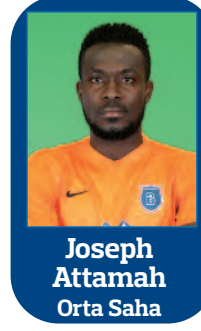
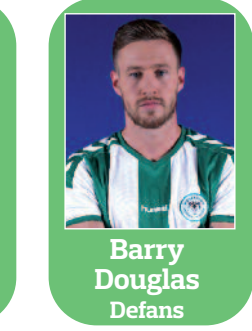
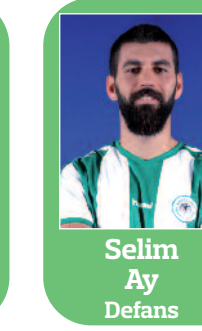
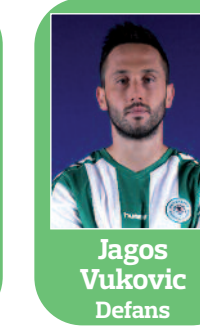
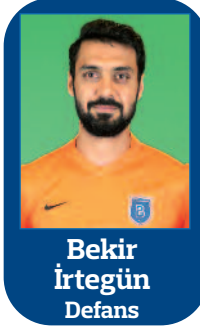
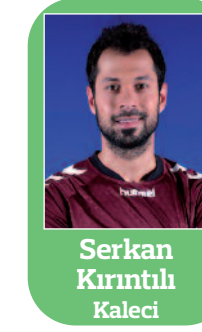
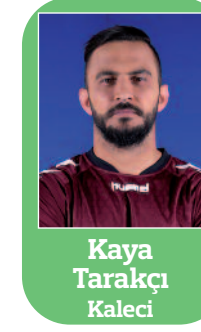
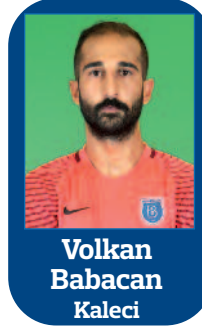
Esstore mağazası bulunuyor. Takımların soyunma odaları B2 ve B3 tribünlerinin giriş katında bulunuyor. Takımlar sahaya çıkışlarını C1 tribününde bulunan koridordan yapıyor. Takımların yedek kulübeleri yine C1 tribünü önünde yer alıyor. C1 tribününde kamera odası, yayıncı kuruluş odaları, protokol ve basın tribünlerinin yanı sıra basın için ayrılan çalışma odaları da bulunuyor. A2 tribününde 294 kişilik bir toplantı odası yer alıyor. A1 ve A2 tribünlerinde ortak kullanımlı iki restoran mevcut. Tüm tribünlerde fuaye alanları bulunuyor. Stat içerisinde iki katlı bir de spor salonu var. Seyircilerin saha içine tahliyesi için çim zemine açılan 28 adet kapı bulunuyor. 61 adet tam boy, 20 adet de yarım boy olmak üzere toplam 81 adet turnikenin yer aldığı statta, tribünlerin tahliyesi ise 5-6 dakika içinde sağlanabiliyor. E-bilet kontrol odasının da bulunduğu stadyumun kuzeybatı ve güneydoğu yönlerinde her biri 44'er metrekare olmak üzere iki adet elektronik skorboard var. Tesisin şehir merkezine uzaklığı ise 7 kilometre. Stadyuma en yakın hastane de 3 kilometre mesa-

fedede bulunan Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi. Eskişehir Yeni Stadı'ndaki ilk büyük organizasyon Türkiye ile Moldova arasında 27 Mart 2017 tarihinde oynanan özel maçtı. Ay-yıldızlılar genç bir kadroyla oynadıkları o maç 14'üncü dakikada Emre Mor, 24'üncü dakikada Ahmet Yılmaz Çalık ve 52'nci dakikada Cengiz Ünder'in gollarıyla 3-1 kazanmış, rakibin tek golü ise son dakikada Radu Ginsari'den gelmişti. Eskişehir Yeni Stadı bugün tarihinde ilk kez bir kupa finaline ev sahipliği yapacak olsa da şehir bu heyecanı daha önce üç kez yaşamıştı. Kupanın çift ayaklı oynandığı dönemlerde üç defa finale çıkan Eskişehirspor, 1970, 1971 ve 1987 yıllarında şehirde final heyecanının yaşanmasını sağlamıştı. 1969-70 sezonunun kupa finalinde Eskişehirspor ile Göztepe'nin adı yazıyordu ve finalin ilk adresi Eskişehir'di. 13 Mayıs 1970 tarihinde Eskişehir Atatürk Stadı'nda oynanan maç Alman hakem Alfred Ott yönetmiş, Abdullah Geçiç'in Eskişehirspor'u, Adnan Süvari'nin Göztepe'sini Ender Konca ve Ayhan Aşut'un gollarıyla 2-1 yenmişti.

Göztepe'nin tek golünü ise Nevzat Güzelırmak kaydetmişti. Eskişehir'deki bu ilk kupa final maçının 20 Mayıs 1970'teki rövanşını ise Göztepe 3-1 kazanıp kupanın sahibi olacaktı. Eskişehirspor, ertesi sezon da kupa finaline yükselmiş ve Bursaspor'la eşleşmişti. İki takım arasında Bursa'da 13 Haziran 1971'de oynanan maç ev sahibi ekip 1-0 kazanmıştı. 20 Haziran'daki rövanşın adresi ise Eskişehir Atatürk Stadı'ydı. Ömer Karadağ'ın yönettiği final rövanşında Abdullah Geçiç'in Es-Es'i, Toma Kaloperoviç'in Bursaspor'unu Halil Güngördü'nün gollarıyla 2-0 yenerek kupanın sahibi olmuştu. Eskişehir şehrindeki son kupa finali heyecanı ise 1987 yılında yaşandı. O sezonun kupa finalinde Gençlerbirliği ve Eskişehirspor vardı. Ankara'da 13 Mayıs'ta oynanan ilk maçı Metin Türel'in Gençlerbirliği 5-0 kazanınca rövanş tamamen formaliteye dönüşmüştü. Eskişehir kentinin gördüğü bu son final 20 Mayıs 1987'de oynandı. Abdullah Matay'ın Eskişehirspor'u Fuat Yaman ve Erdoğan Koç'un gollarıyla 2-1 kazan- sa da kupa Gençlerbirliği oyuncularının ellerinde yükseldi. Bakalım yeni statta ilk finalde gülen, hangi takım olacak?

Devleri devirdiler

Final Yolculuğu

Medipol Başakşehir kolay bir gruptan çıktıktan sonra son 16 turunda Galatasaray, çeyrek finalde Akhisar Belediyespor ve yarı finalde de Fenerbahçe'yi eleyerek finalist oldu. Abdullah Avcı'nın talebeleri, oynadıkları 11 maçın altısını kazanıp beşinde berabere kaldı ve hiç yenilmedi. Rakip ağlara 20 gol atan Medipol Başakşehir, kalesinde ise 8 gol gördü.

Medipol Başakşehir, yeni ve çok genç kimliğiyle Ziraat Türkiye Kupası'nda ilk kez final oynayacak. Ancak turuncu-lacivertli kulübün İstanbul Büyükşehir Belediyespor adını taşıdığı dönemde 2010-11 sezonunda Beşiktaş'la oynadığı bir kupa finali bulunuyor. O final 2-2 sonuçlanmış ve İstanbul Büyükşehir Belediyespor penaltı atışlarında kupayı kaybetmişti. Turuncu-lacivertliler, yeni kimlikleriyle bu sezon ilk defa kupayı kaldırmak istiyor. Bunun için de çok zorlu bir yoldan geçtiler ve finale kadar geldiler. Medipol Başakşehir, bu sezon Ziraat Türkiye Kupası'nda oynadığı 11 maçın hiçbirini kaybetmedi. Bu maçlardan altı galibiyet, beş de beraberlik çıkartan Abdullah Avcı'nın öğrencileri, rakiplerine 20 gol atarken, kalesinde de sekiz gol gördü. Ziraat Türkiye Kupası'na grup aşamasında katılan Medipol Başakşehir, kuralar çekildiğinde TFF 1. Lig'den Sivasspor ve Göztepe ile BAL Ligi takımlarından Yeni Amasyaspor ile eşleşmişti. Kâğıt üzerinde bakıldığında grubun mutlak favorisi Medipol Başakşehir olarak görünüyordu ve Abdullah Avcı'nın öğrencileri tahminleri yanılmayacak, daha dördüncü maçların sonunda gruptan birinci sırada çıkmayı garantileyecekti. Turuncu-lacivertli takım, altı maçta dört galibiyet, iki beraberlikle tamamlayacağı ve 11 gol atıp sadece iki gol yiyeceği grup aşamasının ilk müsabakasını 29 Kasım 2016'da Yeni Amasyaspor ile oynadı. Bir yandan ligde de şampiyonluk kovalayan Medipol Başakşehir, Mustafa İlker Coşkun'un yönettiği 12 Haziran Stadi'ndeki müsabakaya Ufuk Ceylan - Cenk Ahmet Alkılıç, Bekir İrtegün,

Joseph Attamah, Eren Albayrak - Mustafa Pektemek, Rajko Rotman, Cheikhou Dieng, Doka - Stefano Napoleoni ve Sokol Cikalleshi'den oluşan yedek kadrosuyla çıktı. Bölgesel Amatör Lig'de mücadele eden rakibi karşısında uzun süre gol bulmakta zorlanan Medipol Başakşehir, 57'nci dakikada Ali Fırat Horasan'ın ikinci sarı kartla oyundan ihraç edilmesi üzerine 10 kişi kalan Yeni Amasyaspor'u 73'üncü dakika-da Sokol Cikalleshi'nin attığı golle 1-0 mağlup etti. 13 Aralık'ta Kutluhan Bilgiç'in yönettiği maçta 3. İstanbul Başakşehir Fatih Terim Stadi'nda Sivasspor'u konuk eden Medipol Başakşehir, rakibini 2-0 yendi. Teknik direktör Abdullah Avcı bu kritik maç için de yine yedek oyuncularına güvendiğini göstermiş ve sahaya Ufuk Ceylan - Cenk Ahmet Alkılıç, Bekir İrtegün, Joseph Attamah, Ferhat Öztörün - Mustafa Pektemek, Rajko Rotman, Cheikhou Dieng, Doka - Stefano Napoleoni ve Sokol Cikalleshi on birini sürmüştü. Uzun süre golsüz giden maçın ilk yarısı sona ermek üzereyken Sivassporlu Adem Koçak'ın kendi kalesine attığı gol, Medipol Başakşehir'in soyunma odasına 1-0 önde girmesini sağladı. Turuncu-lacivertliler sanki gol atmak için devre sonlarını bekler gibiydi. Bu kez de 90'ıncı dakikada Stefano Napoleoni bir gol attı ve müsabaka Başakşehir'in 2-0'lık üstünlüğüyle sona erdi. Abdullah Avcı ve öğrencileri, kupadaki en gollü maçlarını 20 Aralık'ta Göztepe ile oynadı. Fatih Terim Stadi'nda oynanan ve Suat Arslanboğa'nın yönettiği maçta top-

lam sekiz gol vardı ve bu gollerin altısını Medipol Başakşehir atmıştı. İzleyenlerin gole doyduğu maçta perdeyi Sokol Cikalleshi açtı. 7'nci dakikada gelen bu golle öne geçen Başakşehir, 11'inci dakikada Samuel Holmen ve 23'üncü dakikada bir kez daha Sokol Cikalleshi'nin gollerıyla skoru 3-0'a getirdi. Ancak Abdullah Avcı'nın eski yardımcı Okan Buruk yönetimindeki Göztepe de teslim olmak niyetinde görünmüyordu. 25'inci dakikada Famoussa Kone ve 32'nci dakikada Mehmet Erdem Uğurlu'nun golleri skoru bir anda 3-2'ye getirdi. Ancak Başakşehir'in tepkisi de gecikmedi. 38'inci dakikada Stefano Napoleoni'nin attığı gol, turuncu-lacivertlilerin soyunma odasına 4-2 üstün girmesini sağladı. 83'üncü dakikada Cheikhou Dieng ve 89'uncu dakikada Stefano Napoleoni ile iki gol daha kaydeden Medipol Başakşehir, maçı 6-2 kazandı. 28 Aralık'ta Bornova Stadi'nda oynanan Serkan Çınar'ın yönettiği ikinci Göztepe maçı, 2-0'lık galibiyet skoruyla Medipol Başakşehir'in işi kısa kestiği ve şimdiden ilk sırayı garantiyeyleyerek son 16 turuna yükseldiği anlamına geliyordu. Bu maç Ufuk Ceylan - Uğur Uçar, Joseph Attamah, Musa Muhammed, Ferhat Öztörün - Cengiz Ünder, Samuel Holmen, Cheikhou Dieng, Alparslan Erdem - Mustafa Pektemek ve Sokol Cikalleshi on biriyle oynayan Medipol Başakşehir, 30'uncu dakikada Alparslan Erdem ve 66'nci dakikada Uğur Uçar'ın gollerıyla 2-0 kazandı. 19 Ocak'ta Başakşehir'de oynanan Yeni Amasyaspor ve 25 Ocak'ta deplasmanda oynanan Sivasspor maçları artık formalite niteliğini taşıyordu.

Teknik direktör Abdullah Avcı, yoğun lig mesaisi arasında bu sonucu etkilemeyecek maçlara da yedek kadrolarla çıkmayı tercih etmiş ve her iki müsabaka da golsüz beraberlikle sona ermişti. Son 16 turunda ise Medipol Başakşehir'i bir kupa canavarı olan Galatasaray bekliyordu. Ziraat Türkiye Kupası'nı 17 kez müzesine götürerek açık ara en çok kazanan takım olan Galatasaray, grubunu büyük bir sürprizle Tuzlaspor'un arkasında ikinci sırada bitirdiği için Medipol Başakşehir açısından bir erken final ortaya çıkmıştı. İki takım arasında elenenin yarıya veda edeceği maç 4 Şubat'ta Başakşehir Fatih Terim Stadi'nda oynandı. Hakem Mete Kalkavan'dı ve Medipol Başakşehir, Volkan Babacan - Junior Caiçara, Bekir İrtegin, Alexandru Epureanu, Ferhat Öztörün - Edin Visca, Emre Belözoğlu, Joseph Attamah, Doka - İrfan Can

Kahveci ve Mustafa Pektemek'ten oluşan ideale oldukça yakın bir kadroyla çıkmıştı. Galatasaray'da ise kaleyi Fernando Muslera'nın yerine Cenk Gönen koruyordu. Medipol Başakşehir, Cenk Gönen'in maç eksikliğinden yararlanmasını bilip Mustafa Pektemek'in 14 ve 26'ncı dakikalarda attığı gollerle skoru 2-0'a getirdi. Galatasaray'ın çabaları ancak 90+2'de Eren Derdiyok'la bir gol üretecek ve Abdullah Avcı'nın öğrencileri 2-1'lik skorla güçlü rakibini eleyerek çeyrek finale yükselecekti. Bu kez karşılarında Spor Toto Süper Lig ekiplerinden Akhisar Belediyespor vardı ve onlar da tarihlerinde ilk defa Ziraat Türkiye Kupası'nda yarı finali görmek istiyordu. İki takım arasındaki ilk maç 1 Mart'ta Başakşehir Fatih Terim Stadi'nda oynandı. Teknik direktör Abdullah Avcı bu mücadele için bir

rotasyon kadrosunu tercih etmiş ve takımını sahaya Volkan Babacan - Uğur Uçar, Yalçın Ayhan, Joseph Attamah, Eren Albayrak - Cengiz Ünder, Mahmut Tekdemir, Samuel Holmen, Doka - İrfan Can Kahveci ve Stefano Napoleoni'den oluşan bir on birle sürmüştü. Medipol Başakşehir için işler başlangıçta iyi gitti ve takım 25'inci dakikada kupanın golcülerinden Stefano Napoleoni'nin ürettiği skorla 1-0 öne geçti. Ancak Tolunay Kafkas'ın Akhisar Belediyespor'u da pes etmek niyetinde değildi. Ricardo Vaz Te'nin 78'inci dakikada attığı beraberlik golü misafir takımın rövanş için evine avantajlı sayılabilecek 1-1'lik bir skorla dönmelerini sağladı.

Rövanş maçı 4 Nisan'da Manisa 19 Mayıs Stadi'nda oynandı. Hakem Ümit Öztürk'tü. Tolunay Kafkas'ın yedek ağırlıklı kadrosuna karşılık Medipol Başakşehir, Ufuk Ceylan - Junior Caiçara, Joseph Attamah, Alexandru Epureanu, Alparslan Erdem - Edin Visca, Mahmut Tekdemir, Emre Belözoğlu, Cengiz Ünder - Mustafa Pektemek ve Emmanuel Adebayor on biriyle birkaç isim dışında ideal kadrosuyla sahadaydı. Kadro yapısıyla da turu daha çok istediğini gösteren Medipol Başakşehir, 24'üncü dakikada Emmanuel Adebayor ve 90 artı 4'te de oyuna 72'nci dakikada giren Mehmet Batdal'ın attığı gollerle 2-0 kazanıp yarı finale yükselecekti.

Medipol Başakşehir'i tıpkı son 16 turundaki Galatasaray eşleşmesinde olduğu gibi yarı finalde de bir başka dev rakip bekliyordu ve bu yeni rakibin adı da Fenerbahçe'ydi. İki takım arasındaki ilk buluşmanın tarihi 26 Nisan, adresi ise Başakşehir Fatih Terim Stadi'ydı. Mete Kalkavan'ın yönettiği maçta Medipol Başakşehir önemli eksiklerle çıkmak zorunda kalmıştı. Rize'de yaşanan olaylar sebebiyle cezalı olan kaleci Volkan Babacan ile yedeği Ufuk Ceylan'ın yanı sıra tecrübeli stoper Yalçın Ayhan da kadroda yoktu ve kaleyi üçüncü kaleci Faruk Çakır koruyacaktı. Savunmayı Juinor Caiçara, Joseph Attamah, Alexandru Epureanu, Eren Albayrak, orta sahayı Edin Visca, Emre Belözoğlu, Mahmut Tekdemir, Cengiz Ünder, forveti ise Mustafa Pektemek ve

Emmanuel Adebayor oluşturmuştu. Ligde umutlarını yitiren ve elinde tek amaç olarak kupa kalan Fenerbahçe ise Volkan Demirel - Şener Özbayraklı, Simon Kjaer, Martin Skrtel, İsmail Köybaşı - Ozan Tufan, Mehmet Topal, Josef De Souza - Jeremain Lens, Robin Van Persie, Aatif Chahechouhe on biriyle sahaya çıkmıştı. Oyuna fırtına gibi giren Medipol Başakşehir 7 ve 11'inci dakikalarda genç oyuncusu Cengiz Ünder'le 2-0'ı yakaladığında herkes şaşkındı. Acaba Başakşehir final biletini ilk maçta cebine koyacak bir farka mı gidiyordu? Ancak bir dakika sonra farkı bire indiren Ozan Tufan bu soruya "Hayır" cevabını verecekti. 61'inci dakikada Robin van Persie ile bir gol daha bulan Fenerbahçe skoru 2-2 yapmış ve Kadıköy'e avantajlı bir sonuçla dönmüştü.

17 Mayıs 2017 günü Kadıköy'de Ülker Stadyumu'nda Halil Umut Meler yönetiminde oynanan rövanş, yıllarca hafızalarda kalacak enstantanelere sahne oldu. Fenerbahçe'nin Volkan Demirel - Şener Özbayraklı, Simon Kjaer, Martin Skrtel, Hasan Ali Kaldırım - Mehmet Topal, Josef de Souza - Jeremain Lens, Alper Potuk, Moussa Sow - Robin van Persie dizilişine karşılık Medipol Başakşehir de Volkan Babacan - Uğur Uçar, Bekir İrtegin, Alexandru Epureanu, Alparslan Erdem - Edin Visca, Emre Belözoğlu, Joseph Attamah, Cengiz Ünder - Marcio Mossoro, Emmanuel Adebayor kadrosuyla sahadaydı. Oyuna iyi başlayan Medipol Başakşehir 41'de Emre Belözoğlu'nun attığı golle öne geçti. Fenerbahçe 71'de Moussa Sow'la eşitliği yakaladı. 86'da Samuel Holmen'in golü final ibresini bir kez daha Başakşehir'e çevirse de Ozan Tufan'ın 88'deki cevabı maçı uzatmalara taşıdı ve Fenerbahçe'yi de sahada

tuttu. Uzatmalarda da 2-2'lik denge bozulmayınca, finalisti belirlemek için gözler penaltı noktasına çevrildi. Emre Belözoğlu ve Moussa Sow'un karşılıklı penaltı gollerinin ardından Edin Visca kaçırıp Kjaer isabet sağlayınca avantaj Fenerbahçe'ye geçti. Mustafa Pektemek ve Josef de Souza'nın ağları bulan vuruşlarının peşinden Başakşehir, Epureanu ile isabet sağlayıp Fenerbahçe Mehmet Topal'la kaçırınca dördüncü penaltılarda 3-3'lük eşitlik ortaya çıktı. Adebayor ve Lens'in karşılıklı gollerıyla skor 4-4'e geldi ve artık kaçırmanın kaybedeceği telafisi olmayan bölüme geçildi. Cengiz Ünder - Volkan Şen ve Holmen-Neustadter'in atışları gol olunca penaltıların skoru 6-6'ya geldi. Başakşehir'in Napoleoni ile kaçırdığı penaltı ibreyi Fenerbahçe'ye çevirmişti ama Skrtel bu fırsatı kullanmadı. Attamah ve Hasan Ali'nin karşılıklı isabetli vuruşlarının ardından sıra kalecilere gelmişti. Volkan Babacan'ın direğe nişanlandığı atış, Volkan Demirel'e Fenerbahçe'ye final kapısını ardına

kadar açacak fırsatı getirmişti ama sarı-lacivertlilerin kalecisi çok kötü bir vuruşla topu auta attı. Herkes birer penaltı kullandığı için sıra başa dönmüştü. Emre Belözoğlu-Moussa Sow ve Holmen-Kjaer atışları golle sonuçlanınca denge devam etti. Başakşehir Adebayor'la 10'uncu penaltı golünü atarken Fenerbahçe'de Josef de Souza kaçırınca bu müthiş heyecan da turuncu-lacivertlilerin finale çıkması ile sona erdi.

Başakşehir'in finale gelene kadar attığı gollerin dördünü Napoleoni, üçünü Akhisar Belediyespor'a kiralanan Cikalleshi, ikişer tanesini Holmen, Cengiz ve Mustafa Pektemek, birer tanesini de Dieng, Alparslan, Uğur, Adebayor, Mehmet Batdal ve Emre Belözoğlu kaydetti. Bu gollerin 16'sı ayak, ikisi kafa, biri penaltıdan, biri de rakip tarafından kendi kalesine atıldı. Başakşehir 46-60 periyodunda hiç gol atamazken, 61-75 arasında iki, 31-45 arasında üç, 1-15, 16-30 ve 75-90+ arasında da beşer gol kaydetti.

Medipol Başakşehir'in Maç Skorları

Tur	Maç	Skor
Grup H	Yeni Amasyaspor-M. Başakşehir	0-1
	M. Başakşehir-Sivasspor	2-0
	M. Başakşehir-Göztepe	6-2
	Göztepe-M. Başakşehir	0-2
	M. Başakşehir-Yeni Amasyaspor	0-0
Son 16 Turu	Sivasspor-M. Başakşehir	0-0
	M. Başakşehir-Galatasaray	2-1
	M. Başakşehir-Akhisar Belediye	1-1
Çeyrek Final	Akhisar Belediye-M. Başakşehir	0-2
Yarı Final	M. Başakşehir-Fenerbahçe	2-2
	Fenerbahçe-M. Başakşehir	2-2 (9-10 pen)

Golcüler

Stefano Napoleoni	4
Sokol Cikalleshi	3
Mustafa Pektemek	2
Samuel Holmen	2
Cengiz Ünder	2
Cheikh Dieng	1
Alparslan Erdem	1
Uğur Uçar	1
Emmanuel Adebayor	1
Mehmet Batdal	1
Emre Belözoğlu	1

Gollerin Dağılımı

1-15	5
16-30	5
31-45	3
46-60	0
61-75	2
76-90+	5

Gollerin Atılış Şekli

Ayak	16
Kafa	2
Penaltı	1
Rakip	1

Büyük lokma yemeden

Atiker Konyaspor tarihinde ilk defa kupa finaline ulaşırken geçmişte kupa kazanmış takımlardan sadece Trabzonspor'la, o da grup aşamasında karşılaştı. Finale çıkana kadar 11 maç yapan yeşil-beyazlılar, bu maçların altısını kazandı, ikisi kaybetti, üçünden de beraberlikle ayrıldı ve 18 gol atarken kalesinde sekiz gol gördü.

Final Yolculuğu

Ziraat Türkiye Kupası'nın finalistlerinden Atiker Konyaspor, tarihinde ilk defa bu noktaya ulaşmış durumda. Yeşil-beyazlı ekip bu tarihi başarıyı kupayla taçlandırmak isterken, finale ulaşana kadar 11 maça çıktı. Aykut Kocaman'ın öğrencileri grup aşamasında altı, son 16 turunda bir, çeyrek ve yarı finallerde de ikiye olmak üzere çıktığı 11 maçın altısını kazanırken, ikisinden yenilgi, üçünden de beraberlikle ayrıldı. Atiker Konyaspor bu maçlarda rakip filelere 18 gol gönderirken kendi kalesinde de 8 gol gördü. Yeşil-beyazlı ekibin final yolculuğunda da şansı yaver gitti. Atiker Konyaspor finale gelene kadar, geçmişte kupa kazanmış takımlardan sadece Trabzonspor'la karşılaştı. Ancak o karşılaşma da bir üst tura iki takımın yükseleceği grup aşamasındaydı ve Atiker Konyaspor'u fazla zorlamadı. Kupaya grup aşamasından katılan Atiker Konyaspor, çekilen kura sonucunda H Grubu'nda Süper Lig'den Trabzonspor, Spor Toto 2. Lig'den Gümüşhanespor ve 3. Lig'den Kızılcabölük'le eşleşti. Grupta ilk iki sırayı alan takımların son 16 turuna kalacağı göz önünde tutulduğunda Atiker Konyaspor açısından oldukça güzel bir kura olduğu düşünülebilirdi. Nitekim beklenen olacak ve Aykut Kocaman'ın öğrencileri altı maçlık grup aşamasını üç galibiyet, iki beraberlik ve bir yenilgiyle 11 puan toplayıp ilk sırada tamamlayarak son 16 turuna kalacaktı. Kupanın sürprizlere açık oluşu ise Atiker Konyaspor'u değil, Trabzonspor'u vurmuş, kupanın iddialılarından

bordo-mavili takım, averajla Gümüşhanespor'un arkasında kalarak erken havlu atmıştı. Atiker Konyaspor'un gruptaki ilk rakibi Spor Toto 3. Lig temsilcisi Kızılcabölükspor'du. İki takım arasındaki maç 1 Aralık 2016 günü Denizli Atatürk Stadı'nda oynandı ve Atiker Konyaspor, hakemliğini Kutluhan Bilgiç'in üstlendiği bu müsabakayı 4-0 gibi flaş bir skorla kazanarak kupaya iyi bir başlangıç yaptı. Teknik direktör Aykut

Kocaman, bu maçta Abdülaziz Demircan - Nejc Skubic, Selim Ay, Mehmet Uslu, Abdülkerim Bardakçı - Marc Kibong Mbamba, Emre Can Atila, Jens Jonsson, Alban Meha - Halil İbrahim Sönmez ve Ioan Hora'dan oluşan, sağ bek Skubic dışında tamamı yedek oyuncular - dan kurulu bir on biri tercih etmişti. Bu maçta yüzde 57'ye 43 topla oynama üstünlüğü sağlayan, rakibinin kaleyi bulan üç şutuna karşılık sekiz isabetli şut atan Atiker

Konyaspor, 40'ıncı dakikada Ioan Hora, 45 ve 52'nci dakikalarda Halil İbrahim Sönmez, 80'inci dakikada da Kerim Bölük'ün kendi kalesine attığı gollerle sahadan 4-0 galip ayrıldı. 14 Aralık günü Konya Büyükşehir Belediye Stadyumu'nda oynanan maçta Atiker Konyaspor'un gruptaki ikinci rakibi Trabzonspor'du. Aykut Kocaman bu kez sahaya Kaya Tarakçı - Nejc Skubic, Ali Turan, Selim Ay, Abdülkerim Bardakçı - Kibong Mbamba, Ali Çamdalı, Deni Milosevic, Amir Hadziahmetovic - Riad Bajic, Ioan Hora'dan oluşan daha güçlü bir on bir sürmüştü. Hakemliğini Ümit Öztürk'ün yaptığı maçta takımlar golsüzlüğü bozamadı ve 90 dakika 0-0 sona erdi. Aykut Kocaman'ın öğrencileri, 21 Aralık'ta Gümüşhane deplasmanında hiç de hesaplamadıkları bir puan kaybına uğrayacaktı. Hakemliğini Abdülkadir Bitigen'in üstlendiği bu maçta Kaya Tarakçı - Nejc Skubic, Ali Turan, Can Demir Aktav, Mehmet Uslu - Kibong Mbamba, Volkan Fındıklı, Ali Çamdalı, Vedat Bora - Halil İbrahim Sönmez ve Ioan Hora'dan oluşan yedek ağırlıklı bir on birle çıkan Atiker Konyaspor, 72'nci dakikada Taner Koç'un kendi kalesine attığı golle maçı kazandığını zannederken, Gümüşhanespor, 90'ıncı dakikada penaltıdan Mehmet Menderes Önkuzu'nun kaydettiği golle skoru 1-1 olarak belirleyecekti.

Şimdi Gümüşhanespor 7 puanla zirvede oturuyor, Atiker Konyaspor 5, Trabzonspor da 4 puanla onları takip ediyordu. Ancak Atiker Konyaspor 28 Aralık'ta evinde oynadığı maçta Gümüşhanespor'u 3-0 gibi net bir skorla mağlup ederek zirveyi ele geçirecekti. Hakemliğini Suat Arslanboğa'nın yaptığı maça Abdülaziz Demircan - Nejc Skubic, Ali Turan, Jagos Vukovic, Mehmet Uslu - Jens Jonsson, Ali Çamdalı, Deni Milosevic, Kibong Mbamba - Halil İbrahim Sönmez ve Ioan Hora'dan oluşan daha ideale yakın bir kadroyla çıkan yeşil-beyazlılar, 39'da Hora, 76'da Halil İbrahim Sönmez ve 79'da Salih Zafer Kurşunlu'nun (kendi kalesine) attığı gollerle 3-0 kazanmayı bildi. Atiker Konyaspor, 17 Ocak'ta da evinde oynadığı maçta Kızılcaölükspor'u 1-0 yenerek gruptan çıkmayı garanti altına alacaktı. Bu maç Kaya Tarakçı - Ömer Ali Şahiner, Can Demir Aktav, Volkan Fındıklı, Mehmet Uslu - Kibong Mbamba, Emre Can Atila, Amir Hadziahmetovic, Moryke Fofana - Halil İbrahim Sönmez, Ioan Hora on biriyle çıkan Kocaman'ın öğrencilerine 3 puanı Kerim Bölük'ün 21'inci dakikada kendi kalesine attığı gol getirecekti. Kerim Bölük'ün Kızılcaölük'le oynanan ilk maçta da kendi kalesini vurduğunu not düşelim.

Gruptan çıkmayı garantiledikten sonra Trabzonspor'la Avni Aker'de 21 Ocak'ta oynayacağı maç tamamen formaliteye dönüşen Atiker Konyaspor, Koray Gençerler'in yönettiği bu müsabakaya Abdülaziz Demircan - Nejc Skubic, Volkan Fındıklı, Can Demir Aktav, Mehmet Uslu - Kibong Mbamba, Emre Can Atila, Amir Hadziahmetovic, Moryke Fofana - Halil İbrahim Sönmez, Ioan Hora on biriyle çıktı. Bu maçta Dame N'doye'un 39'uncu dakikada attığı golle kazanması Trabzonspor'a yaramadığı gibi Atiker Konyaspor'un grup birinciliğini de etkilemedi. Son 16 turu gelip çatmıştı ve Atiker Konyaspor'un karşısında TFF 1. Lig ekiplerinden Ümraniyespor vardı. Ümraniyespor çetin ceviz çıkacak, deplasmanda oynadığı maçta Atiker Konyaspor'a kök söktürecekti. İki takım, 5 Şubat günü Arda Kardeşler'in yönettiği maçta Konya Büyükşehir Belediye Stadyumu'nda karşı karşıya geldi. Aykut Kocaman birkaç oyuncu dışında ideale yakın bir kadroyu tercih etmiş ve sahaya Kaya Tarakçı - Nejc Skubic, Ali Turan, Jagos Vukovic, Mehmet Uslu - Ömer Ali Şahiner, Volkan Fındıklı, Ali Çamdalı, Moryke Fofana - Halil İbrahim Sönmez, Ioan Hora'yı sürmüştü. Golsüz biten ilk yarının ardından Ümraniyespor ikinci yarıya golle başladı. 48'de Serdar Özbayraktar'la gelen gol Atiker Konyaspor'a soğuk terler döktüre-

cekti. Ancak Ümraniyespor'u öne geçiren golün sahibi Serdar Özbayraktar'ın 68'de ikinci sarı kartla oyun dışı kalması, Konyaspor'un çok işine yarayacaktı. 84'te Dimitar Rangelov'un attığı golle maçı uzatmaya taşıyan yeşil-beyazlılar, 99'da da Jagos Vukovic'in penaltı golüyle 2-1 kazanarak çeyrek finale yükselecekti. Çeyrek finalde de Atiker Konyaspor'un karşısında bir TFF 1. Lig takımı vardı. Rakip Sivasspor'du ve Hüseyin Göçek'in yönettiği ilk maç 1 Mart'ta Sivas'ta oynandı. Kaya Tarakçı - Nejc Skubic, Ali Turan, Selim Ay, Barry Douglas - Ömer Ali Şahiner, Volkan Fındıklı, Ali Çamdalı, Alban Meha - Deni Milosevic, Riad Bajic on biriyle çıktığı maçtan, rakibinin yüzde 54'e 46'luk topla oynama, beşe iki isabetli şut ve yediye birlik korner üstünlüğüne karşılık golsüz beraberlikle dönen Konyaspor, rövanş için avantaj sağladı. Dananın kuyruğunun kopacağı 4 Nisan'daki rövanş maçını Alper Ulusoy yönetti. Kaya Tarakçı - Nejc Skubic, Ali Turan, Selim Ay, Mehmet Uslu - Jens Jonsson, Ali Çamdalı, Alban Meha, Moryke Fofana - Dimitar Rangelov, Riad Bajic on biriyle sahaya çıkan Atiker Konyaspor, tam bir gol düellosuna sahne olan maçı 3-2 kazanarak yarı finale yükseldi. Bu maçta Atiker Konyaspor, Rangelov'un penaltıdan 34'te, Fofana'nın da 43'te attığı gollerle iki defa öne geçmiş, ancak Sivasspor 37'de Ergin Keleş ve 58'de Emre Kılınç'la rakibini iki defa yakalamıştı. 2-2'lik skor Sivasspor'a turu getirecekti. Lâkin 78'de bir kez daha sahneye çıkan Fofana skoru 3-2 yapıyor ve Atiker Konyaspor'a yarı finalin kapısını açıyordu.

Şimdi finalle Atiker Konyaspor'un arasında sadece Kasımpaşa ile yapacağı iki maç bulunuyordu. Bu maçların ilki 27 Nisan'da Kasımpaşa'daki Recep Tayyip Erdoğan Stadı'nda oynandı. Hakemliğini Ümit Öztürk'ün üstlendiği maça Atiker Konyaspor, Kaya Tarakçı - Nejc Skubic, Ali Turan, Jagos Vukovic, Barry Douglas - Ömer Ali Şahiner, Volkan Fındıklı, Ali Çamdalı, Amir Hadziahmetovic - Deni Milosevic, Riad Bajic on biriyle çıktı. İlk yarı sona erdiğinde tabelada 17'de Amir Hadziahmetovic ve 44'te Riad Bajic'in attığı gollerle 2-0'lık Atiker Konyaspor üstünlüğü vardı. Misafir takım neredeyse 45 dakikada finalin kapısını aralamış görünüyordu. Üstelik 82'inci dakikaya kadar da bu 2-0'lık üstünlük devam edecekti. Lâkin yüzde 61'e 39'luk bir topla oynama ve 20'ye beş de şut üstünlüğü sağlayan Kasımpaşa'nın da söyleyecek sözleri vardı. 82'de David Pavelka, 85'te Adem Büyük ve 86'da Samuel Eduok'un golleri beş dakika içinde skoru 3-2'ye getirmişti. 87'de Adem Büyük'ün ikinci sarıyla oyundan ihraç edilmesine karşılık Kasımpaşa bu üstünlüğünü korudu ve 16 Mayıs'ta Konya'da oynanacak rövanşa 3-2'nin avantajıyla gitti. Ali Palabıyık'ın yönettiği rövanшта tribünlerde 27 bine yakın futbol-

sever Konyaspor'u destekliyordu. Serkan Kırıntılı - Nejc Skubic, Ali Turan, Volkan Fındıklı, Barry Douglas - Ömer Ali Şahiner, Jens Jonsson, Ali Çamdalı, Amir Hadziahmetovic - Moryke Fofana, Riad Bajic on biriyle sahaya çıkan Atiker Konyaspor, Riad Bajic'in 17 (penaltıdan) ve 57'nci dakikalarda attığı gollerle 2-0 öne geçip bu üstünlüğünü 90 dakikanın sonuna kadar koruyacak, böylece tarihindeki ilk final biletini de cebine koyacaktı. Atiker Konyaspor'un finale gelene kadar kaydettiği 18 gole bakacak olursak, bu gollerin dördünün rakip oyuncular tarafından kendi kalelerine atıldığını görüyoruz. Kalan 14 golün üçer tanesinde Riad Bajic ve Halil İbrahim Sönmez'in, ikişer tanesinde Rangelov, Hora ve Fofana'nın, birer tanesinde de Vukovic ve Hadziahmetovic'in imzası bulunuyor. Yeşil-beyazlılar, 14 golün 12'sini ayakla, ikisini penaltıdan atarken, kupada hiç kafa golü bulamadı. Gollerin atıldığı periyotlara bakarsak, Atiker Konyaspor'un ilk 15 dakika-

Golcüler

Riad Bajic	3
H. İbrahim Sönmez	3
Ioan Hora	2
Dimitar Rangelov	2
Moryke Fofana	2
Jagos Vukovic	1
A. Hadziahmetovic	1

Atiker Konyaspor'un Maç Skorları

Tur	Maç	Skor
Grup H	Kızılcaölük-Konyaspor	0-4
	Konyaspor-Trabzonspor	0-0
	Gümüşhane-Konyaspor	1-1
	Konyaspor-Gümüşhane	3-0
	Konyaspor-Kızılcaölük	1-0
Son 16 Turu	Trabzonspor-Konyaspor	1-0
	Konyaspor-Ümraniyespor	2-1
	Sivasspor-Konyaspor	0-0
Çeyrek Final	Konyaspor-Sivasspor	3-2
	Konyaspor-Kasımpaşa	3-2
Yarı Final	Konyaspor-Kasımpaşa	2-0

Gollerin Dağılımı

1-15	0
16-30	3
31-45	6
46-60	2
61-75	1
76-90+	6

Gollerin Atılış Şekli

Ayak	12
Kafa	0
Penaltı	2
Rakip	4

Kupanın Tarihçesi

Galatasaray 1963

Eskişehirspor 1971

Ankaragücü 1972

Kupanın tarihi neredeyse Profesyonel 1. Lig tarihiyle at başı gider ve kökü 1960'lı yıllara dayanır. Avrupa'da 1961 yılından itibaren düzenlenmeye başlayan Avrupa Kupa Galipleri Kupası'nda Türkiye'yi temsil edecek takımı belirlemek amacıyla 1962-63 sezonunda bütün liglerde yer alan takımların katılımıyla Türkiye Kupası adı altında bir kupa organizasyonu tertip edilmeye başlanmıştır. 1980-81 sezonunda adı Federasyon Kupası olarak değiştirilmiş, 1992-93 sezonundan sonra tekrar eski ismi Türkiye Kupası'na

dönülmüştür. 1962-63 sezonunun ilk kupasını Fenerbahçe'yi iki maçta da 2-1 yenerek alan Galatasaray, bu kupayı 17 kez kucaklayarak en fazla kazanan takım unvanına erişmiştir. Sarı-kırmızılı takım, ilk kupayı kazanmasının ardından adeta kupa koleksiyonculuğuna soyunur. Sırasıyla önce Altay'ı, ardından Beşiktaş'ı ve tıpkı ilk sezonda olduğu gibi bir kez daha Fenerbahçe'yi finalde alt ederek arka arkaya dört kez kupanın sahibi olur. İlk dört kupayı alan Galatasaray'a 1966-67 sezonunda

55. kupa sahibini arıyor

Altay "dur" der. O sezon finali iki İzmirli oynar. Ezeli rakiplerin maçı müthiş bir çekişmeye sahne olur ve Altay ile Göztepe'nin mücadelesi 2-2 sona erer. O günlerin statüsünde penaltı atışları yoktur ve kura atışına gidilir. Kurada şanslı olan Altay'dır ve İzmir'in siyah-beyazlıları Galatasaray'ın kupadaki 4 yıllık hegemonyasına son verirken kupayı da ilk kez İstanbul sınırlarının dışına çıkarmayı başarır. Altay hızını alamamış ve ertesi sezon da finale kadar gelmiştir ama o güne kadar iki kez final yitiren

Türkiye Kupası bugüne kadar 54 kez oynandı. Galatasaray 17 kupayla ilk sırayı aldı. Sarı-kırmızılı takımı 9 zaferle Beşiktaş izledi. Trabzonspor'un 8, Fenerbahçe'nin 6 Türkiye Kupası bulunuyor. Anadolu takımları da 2'ser kez Ankaragücü, Gençlerbirliği, Göztepe, Altay ve Kocaelispor'la, 1'er kez de Bursaspor, Eskişehirspor, Sakaryaspor ve Kayserispor'la kupanın sahibi oldu.

Fenerbahçe 1983

Kocaelispor 2002

Fenerbahçe'nin bir kez daha kaybetmeye tahammülü yoktur. Sarı-lacivertli takım, ilk maçta 2-0 yendiği Altay'a ikinci maçta 1-0 yenilse de 1967-68 sezonunda kupayla ilk kez tanışmayı başarır. Ardından gelen 4 sezon boyunca bu defa İstanbul takımları kupaya hasret kalır. Öyle ki, bu dört finalde sadece 1 İstanbul takımı vardır ve 1968-69'da Göztepe, Galatasaray'ı 1-0 ve uzatmada 1-1'lik skorlarla ardında bırakarak kupayı İzmir'e götürür. Kupa aşkından vazgeçmeyen Göztepe, ertesi sezon da dönemin Anadolu Beyi Eskişehirspor'a ilk maçta 2-1 yenilse de rövanşı 3-1 kazanarak ikinci kez mutlu sona ulaşır. Kupanın İstanbul ve İzmir'in dışında bir başka şehirle tanışması 1970-71 sezonuna nasip olur. Bir sezon önce finalde kaybeden Eskişehirspor, "Anadolu

derbisi" niteliğindeki finalin ilk maçında 1-0 kaybettiği Bursaspor'dan rövanşı 2-0'la alır ve müzesini ilk kupasıyla süsler. 1971-72 sezonunda kupaya yeni bir sahip daha çıkar. Ankaragücü, kupa finalindeki ilk Başkent takımıdır ve dördüncü kez finale çıkan Altay'ı 0-0'lık ilk maçın rövanşında 3-0'la alt ederek Türkiye Kupası'nı Başkent'e götürür. İlk dört kupayı kazandıktan sonra sesizliğe bürünen Galatasaray, 1972-73 yılında yeniden "Kupa Beyi" olarak ortaya çıkar. 3-1 ve 1-1'lik skorlarla bir önceki sezonun şampiyonu Ankaragücü'ne üstünlük sağlayan sarı-kırmızılı takım, beşinci kupasını kazanır. Ertesi sezon, sıra bir başka İstanbulluya, Fenerbahçe'ye gelmiştir. Sarı-lacivertliler, ikinci kez finale yükselen Bursaspor'a fırsat tanımaz ve 1-0 kaybettikleri maçın rövanşını 3-0 kazanarak ikinci kez kupaya sarılır. Ardından bir başka İstanbul takımı daha kupayla tanışır. 13 kez düzenlenen kupada ikinci kez finale yükselen Beşiktaş, finalde lige o sezon yükselen Trabzonspor'un rakibidir. Karadeniz ekibi ilk maçı 1-0 kazanır ama rövanş 2-0'la Beşiktaş'ın olur ve kupa İstanbul'da kalma geleneğini üçüncü sezonunda da sürdürür. Trabzonspor ertesi sezon yine finaldedir ama bu defa kupanın gedikli Galatasaray'a 1-0 biten iki maçın sonunda penaltı atışlarıyla boyun eğer. Penaltı atışlarıyla kupa sahibi olmak bir iltir ve kupa arka arkaya dördüncü sezon da İstanbul takımlarının olmuştu. Lâkin Karadeniz inatçılığı sürmektedir. Trabzonspor arka arkaya üçüncü finaline 1976-77 sezonunda çıkar ve bu

defa iki yıl önce kaybettiği Beşiktaş'tan rövanşı alır. 1-0 ve 0-0 sona eren maçların ardından kupa nihayet Karadeniz kıyılarına uzanır. Bordo-mavili takım arka arkaya dördüncü finaline 1977-78 sezonunda yükselir. Bu defa rakibi bir Akdenizlidir ve ilk kez bir Güney takımı kupa finalinde yer almaktadır. Trabzonspor o sezon Adana Demirspor'u ilk maçta 3-0 yener ve golsüz biten rövanşın ardından kupayı ikinci kez havaya kaldırır. 1978-79'da kupa iki sezonluk aradan sonra bir kez daha İstanbul'a döner. Fenerbahçe, 11 yıl önce finalde alt ettiği Altay'a bu defa da 2-1 yenildiği ilk maçın ardından 2-0'lık üstünlük kurar ve Türkiye Kupası'na üçüncü kez sahip olur. O dönemlerde Anadolu takımları daha bir görünür haldedir futbol arenasında. 1979-80'de Altay, bir sezon önce kaybettiği kupanın acısını Galatasaray'dan çıkartır. Bu, İzmir'in siyah-beyazlılarının altıncı finallerinde elde ettiği ikinci ve son kupa olur aynı zamanda. Ankaragücü 1980-81 sezonunda Boluspor'u yenerek alır kupayı. Bu kupa onlara aynı zamanda 1. Lig'in kapısını da aralar. 1982-83 sezonunda ise Fenerbahçe'nin aldığı kupa, Kadıköy'e çok uzun süre uğramaz. O sezon Mersin İdman Yurdu'nu 2-1 ve 2-0'lık skorlarla yenerek dördüncü kez kupa kaldıran Fenerbahçe, 2012 yılına kadar 7 defa finale çıkmasına rağmen hep kaybeden taraf olacaktır. 1983-84'te kupa finali tek maç üzerinden oynanır. Trabzonspor, normal süresi golsüz biten maçı uzatma bölümünde attığı iki golle kazanır ve Beşiktaş'ın eli boş kalır. Ertesi sezon Trabzonspor bir kez daha finaldedir

ama gülen taraf 2-1 ve 0-0'lık skorlarla Galatasaray olur.

Sonraki üç sezondaki kupa finalleri, Anadolu takımlarının birbiriyle kozlarını paylaşması şeklinde cereyan eder. 1986'da final yine tek maç üzerindendir ve Bursaspor üçüncü kez çıktığı finalde, bu makamın gedikliisi Altay'ı 2-0 yenerek ilk kupasını kazanır. Ankara, Ankaragücü ile iki kupa kaldırmıştır o güne kadar, üçüncüsü Gençlerbirliği'ne kısmet olur. Kırmızı-siyahlı takım 1986-87 sezonunda finalde karşılaştığı Eskişehirspor'u ilk maçta 5-0 yener, formaliteye dönen rövanş 2-1 kaybetse de kupayı Başkent'e üçüncü kez götürür. Ertesi sezon yine bir Anadolu finali yaşanır ve Sakaryaspor, Samsunspor'la karşılaştığı finali kazanarak ilk defa kupayla buluşur.

Arkasından kupanın yolu yeniden İstanbul'a düşer. Hem de arka arkaya üç kez. İlk ikisinde Beşiktaş, finalde önce Fenerbahçe'yi 1-0, ardından da Trabzonspor'u 2-0 yenerek kupayı arka arkaya iki kez Akaretler'e taşır. Ertesi sezon ise Galatasaray, Ankaragücü'nü uzatmalarda 3-1 yenerek kupanın sahibi olur. Kupanın belki de en renkli ve heyecanlı finali 1991-92 sezonunda oynanır. Finaldeki takımlar Trabzonspor ile Bursaspor'dur. Bursaspor evindeki ilk maçı 3-0 kazanır ve herkesi kupanın sahibi olduğuna ikna eder. Ancak ikna olmayan birileri vardır. Trabzonspor, rövanшта mucizevi bir skor elde ederek rakibini 5-1 yener ve kupayı dördüncü kez kazanır.

Bir sonraki sezon Galatasaray ikinci kez finalde karşılaştığı Beşiktaş'a karşı ikinci zaferini kazanır. Ertesi yıl Beşiktaş, alacağını bire düşürür. 1994-95'te ise bu sefer Trabzonspor, Galatasaray'ı yenerek alır kupayı. İki sene finalde kaybeden Galatasaray, bunun acısını ertesi sezon finalde Fenerbahçe'den çıkartır. 1996-97 yine bir Anadolu delikanlısını ortaya çıkarır. Kocaelispor, Trabzonspor'u yener ve kupayı Körfez'e götürür. 1997-98 sezonunda final ikinci kez penaltılarla sonuçlanır. Beşiktaş ve Galatasaray arasındaki iki final maçı da 1-1 bitmiş, penaltılarda gülen takım Beşiktaş olmuştur. Ertesi sezon sarı-kırmızılı takım, bir sezon önce finalde kaybettiği Beşiktaş'a 0-0 ve 2-0'la üstünlük sağlar. Yeni bin yılın ilk kupası da ilk dört kupanın sahibi Galatasaray'a nasip olur. Galatasaray, ilk kez Diyarbakır'da oynanan nefes kesen kupa finalinde Antalyaspor'u uzatmada 5-3 yenerek kupayı bir kez daha Florya'ya götürür. Bu skor aynı zamanda Türkiye Kupası finallerinin en gollüsüne işaret eder. Ertesi sezon Fenerbahçe 18 yıldır hasret kaldığı kupada bir kez daha finale çıkar. Rakibi ise Gençlerbirliği'dir. 2-2 biten maçın ardından penaltılarda 4-1 üstünlük kuran Başkent ekibi, tarihinde ikinci kez kupayı kaldırmayı başarır. Dönemin klas takımı Kocaelispor ikinci kupasını da 5 sezonluk bir aradan sonra kazanır. Körfez ekibi finaldeki rakibi Beşiktaş'ı Bursa'da oynanan maçta hiç kimsenin beklemediği bir skorla 4-0 yenerek büyük bir sükse

yapar. Sonraki iki sezon ise birbirinin kopyası gibidir. Finaldeki iki takım Trabzonspor ile Gençlerbirliği'dir. 2003'ün finali Antalya'da, 2004'ün finali ise Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynanır ve Trabzonspor ilk finali 3-1, ikinci finali de 4-0'lık skorlarla kazanarak kupayı Karadeniz'e taşır. Tarihi finallerden birisi 2004-05 finalidir. Türk futbolunun iki dev takımı Galatasaray ile Fenerbahçe arasında Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynanan final maçını sarı-kırmızılılar tarihi bir skorla 5-1 kazanarak 5 yıllık bir aradan sonra yeniden kupayla buluşur. Fenerbahçe'nin kupa kaybetme geleneği ertesi sezon da devam eder. Sarı-lacivertli takım, 2005-06 sezonunun İzmir'de oynanan finalini Beşiktaş'a uzatmalarda 3-2'lik skorla kaybeder. Beşiktaş, aynı hızla ertesi sezon da kupa şampiyonudur. Siyah-beyazlı takım, 2006-07'nin İzmir'de oynanan finalinde o sezon ligden düşen Kayseri Erciyesspor'u zor da olsa uzatmada 1-0 yenerek kupayı bir kez daha kazanmayı başarır. 2007-2008'in finali bir Anadolu derbisidir. Kayserispor, Bursa'daki final sahnesinde Gençlerbirliği ile karşılaşır. Normal süresi ve uzatmaları golsüz biten maçın penaltı atışlarında rakibine 11-10'luk üstünlük kuran Kayserispor, tarihinde ilk kez yükseldiği finalde ilk kupasını kazanır. 2008-09'da Beşiktaş, Fenerbahçe'nin kupa hasretini biraz daha uzatır. İzmir'deki final, 4-2'lik skorla siyah-beyazlı takımın lehine sonuçlanmıştır.

2009-10 sezonunda finalin adresi Şanlıurfa'dır. Yeni inşa edilen GAP Arena'da oynanan finalde Trabzonspor, Fenerbahçe'yi 3-1 yener ve kupanın sahibi olur.

49. kupa finali Beşiktaş ile İstanbul Büyükşehir Belediyespor arasında oynanır. Beşiktaş, Kayseri Kadir Has Stadı'nda oynanan ve 2-2 sona eren finalde rakibini penaltı atışlarında 6-5 alt ederek 9. kez kupanın sahibi olur. 50. kupa ise bir hasreti sonlandırır. Tam 29 yıl kupadan uzak kalan Fenerbahçe, Bursaspor'la Ankara 19 Mayıs Stadı'nda karşı karşıya geldiği finali yılın acısını çıkarırcasına 4-0 kazanır. Kupanın tadını alan Fenerbahçe, ertesi sezon yine aynı Ankara'da oynanan

finalde Trabzonspor'u 1-0 yenerek altıncı zaferini yaşar. 52. kupa ise Galatasaray'ın müzesine gider. Sekiz sezon aradan sonra finale yükselen Galatasaray, Konya'daki maçta Eskişehirspor'u tek golle devirip kupadaki beyliğini hatırlatır. 53. kupa ise yine Galatasaray'ın olur. Sarı-kırmızılılar, Bursa'da oynanan ve tam bir gol düellosu şeklinde geçen finalde Bursaspor'u Burak Yılmaz'ın golleriyle 3-2 yenerek 16. kez kupayı kazanır. 54. kupa finali ise Antalya'da Galatasaray ile Fenerbahçe arasında oynanır. Antalya'da oynanan finali Lukas Podolski'nin tek golüyle 1-0 kazanan Galatasaray, üst üste üçüncü zaferine ulaşır ve müzesindeki Ziraat

Türkiye Kupası sayısını 17'ye çıkartır. Böyle yazılır kupa tarihi. Galatasaray 17 kupayla başı çeker; sarı-kırmızılıları 9 kupayla Beşiktaş, 8 kupayla da Trabzonspor takip eder. Fenerbahçe 6 kez sevinebilmiştir. Anadolu takımları da 2'şer kez Ankaragücü, Gençlerbirliği, Göztepe, Altay ve Kocaelispor'la, 1'er kez de Bursaspor, Eskişehirspor, Sakaryaspor ve Kayserispor'la sarılır kupaya. 1962-63'teki ilk kupanın üzerinden geçen 54 yıldan sonra heyecan bir kez daha dorukta. Umudumuz, şimdiye kadar olduğu gibi dostça, centilmence bir mücadele yaşanması. Hak eden kazansın, dostluk kazansın, Türk futbolu kazansın.

Finale Adını Yazdıranlar

Sezon	Takımlar	1.Maç	2.Maç
1962-63	Galatasaray-Fenerbahçe	2-1	2-1
1963-64	Galatasaray-Alтай	0-0	3-0 (hükmen)
1964-65	Galatasaray-Fenerbahçe	0-0	1-0
1965-66	Galatasaray-Beşiktaş	1-0	
1966-67	Altay-Göztepe	2-2 (Kurayla)	
1967-68	Fenerbahçe-Alтай	2-0	0-1
1968-69	Göztepe-Galatasaray	1-0	1-1 (uzatmada)
1969-70	Göztepe-Eskişehirspor	1-2	3-1
1970-71	Eskişehirspor-Bursaspor	0-1	2-0
1971-72	Ankaragücü-Alтай	0-0	3-0
1972-73	Galatasaray-Ankaragücü	3-1	1-1
1973-74	Fenerbahçe-Bursaspor	0-1	3-0
1974-75	Beşiktaş-Trabzonspor	0-1	2-0
1975-76	Galatasaray-Trabzonspor	0-1	1-0 (5-4 pen.)
1976-77	Trabzonspor-Beşiktaş	1-0	0-0
1977-78	Trabzonspor-Adana Demirspor	3-0	0-0
1978-79	Fenerbahçe-Alтай	1-2	2-0
1979-80	Altay-Galatasaray	1-0	1-1
1980-81	Ankaragücü-Boluspor	2-1	0-0
1981-82	Galatasaray-Ankaragücü	3-0	1-2
1982-83	Fenerbahçe-Mersin İdman Yurdu	2-1	2-0
1983-84	Trabzonspor-Beşiktaş	2-0 (uzatmada)	
1984-85	Galatasaray-Trabzonspor	2-1	0-0
1985-86	Bursaspor-Alтай	2-0	
1986-87	Gençlerbirliği-Eskişehirspor	5-0	1-2
1987-88	Sakaryaspor-Samsunspor	2-0	1-1
1988-89	Beşiktaş-Fenerbahçe	1-0	2-1
1989-90	Beşiktaş-Trabzonspor	2-0	
1990-91	Galatasaray-Ankaragücü	3-1 (uzatmada)	
1991-92	Trabzonspor-Bursaspor	0-3	5-1
1992-93	Galatasaray-Beşiktaş	1-0	2-2
1993-94	Beşiktaş-Galatasaray	0-0	3-2
1994-95	Trabzonspor-Galatasaray	3-2	1-0
1995-96	Galatasaray-Fenerbahçe	1-0	1-1
1996-97	Kocaelispor-Trabzonspor	1-1	1-0
1997-98	Beşiktaş-Galatasaray	1-1	1-1 (5-3 pen.)
1998-99	Galatasaray-Beşiktaş	0-0	2-0
1999-00	Galatasaray-Antalyaspor	5-3 (uzatmada) (Diyarbakır'da oynandı)	
2000-01	Gençlerbirliği-Fenerbahçe	2-2 (4-1 pen.) (Kayseri'de oynandı)	
2001-02	Kocaelispor-Beşiktaş	4-0 (Bursa'da oynandı)	
2002-03	Trabzonspor-Gençlerbirliği	3-1 (Antalya'da oynandı)	
2003-04	Trabzonspor-Gençlerbirliği	4-0 (İstanbul'da oynandı)	
2004-05	Galatasaray-Fenerbahçe	5-1 (İstanbul'da oynandı)	
2005-06	Beşiktaş-Fenerbahçe	3-2 (uzatmada) (İzmir'de oynandı)	
2006-07	Beşiktaş-Kayseri Erciyesspor	1-0 (uzatmada) (İzmir'de oynandı)	
2007-08	Kayserispor-Gençlerbirliği	0-0 (11-10 pen.) (Bursa'da oynandı)	
2008-09	Beşiktaş-Fenerbahçe	4-2 (İzmir'de oynandı)	
2009-10	Trabzonspor-Fenerbahçe	3-1 (Şanlıurfa'da oynandı)	
2010-11	Beşiktaş-İstanbul BBSK	2-2 (5-4 pen.) (Kayseri'de oynandı)	
2011-12	Fenerbahçe-Bursaspor	4-0 (Ankara'da oynandı)	
2012-13	Fenerbahçe-Trabzonspor	1-0 (Ankara'da oynandı)	
2013-14	Galatasaray-Eskişehirspor	1-0 (Konya'da oynandı)	
2014-15	Galatasaray-Bursaspor	3-2 (Bursa'da oynandı)	
2015-16	Galatasaray-Fenerbahçe	1-0 (Antalya'da oynandı)	

Gerçek bir
sporseverseniz

ASpor
size yeter!

DIGITURK
88. KANAL

D-SMART
80. KANAL

TİVİBU
81. KANAL

TURKCELL TV
72. KANAL

TELEDÜNYA
142. ve 143. KANAL

Son 8 yıldır,
Ziraat Türkiye Kupası Ana Sponsoru olmaktan gurur duyuyoruz.
Ülkemiz sporda daha fazlasını başarsın diye
Ziraat Bankası, spora gönül veren herkesle el ele.

Müşteri İletişim
Merkezi
www.ziraatbanki.com.tr

Ziraat Bankası

Bir bankadan daha fazlası